

The notebook cover features a soft-focus background of purple and white flowers, possibly pansies or similar blossoms. The text is printed in a clean, white, sans-serif font with a slight drop shadow, making it stand out against the darker purple background.

**МИСЛИ
ЗА
ВСЕКИ ДЕН
2011 - 2012**

МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН

22 септември 2011 –

21 септември 2012

*В книгата са подбрани извадки
от лекции и беседи
на Учителя Петър Дънов*

© Издателство Бяло Братство
ISBN 978-954-744-158-3

**МИСЛИ
ЗА
ВСЕКИ ДЕН
2011 – 2012**

Издателство „Бяло Братство“
София, 2011

Учителят като дойде, носи новото; старите адепти не могат да отидат по-напред без един ключ и този ключ е в Учителя. Учителят дава обяснение за възможностите на настоящето и разкрива бъдещето. Аз сега дойдох да науча хората да живеят по Любовта – няма друг път, всички ще дойдат. Това Учение искам да го подложат на опит.

(1, с. 357)

Тези гимнастически упражнения се дават на външния свят за пръв път. Музика прониква в беседите и трябва да се намери някой, който да знае да я иззвире. Който ще тълкува беседите, трябва да е майстор. В беседите са скрити истини за бъдещата култура. Четете беседите и лекциите от Младежкия и Общия окултен клас, Евангелието – също. Тези работи вършете пред всяка друга работа, обезателно трябва да намерите време за тях.

(1, с. 359)

Полезно е човек да се занимава с изучаването на Любовта. Например да проучва това, което е писано в беседите върху Любовта, защото по този начин идват много красиви и велики прозрения, идват просветления

отвътре за същината на Любовта. Трябва да се изучават беседите! И не е важно само четенето, но каквото четем, да го прилагаме и да правим опити. Защото без опити нищо не може да се постигне. Иначе ще има схоластика.

(1, с. 137)

Казват: „Тъй е писано в свещените книги.“ Свещените книги хора са ги писали, не ги е писал Господ! Господ говорил, хората са писали. Те са писали онова, което допада на тях; онова, което не допада, не са писали... Вие сега идвате и слушате, и сте станали много учени, вече цитирате Писанието, какво казал Христос. От мене по-добре знаете Библията. Някои от вас повече от мене знаете написаната Библия, но онази Библия, която аз зная, нея не я знаете. То е резюме от една голяма Библия.

(3, с. 157, 161)

Сега духовните хора правят изложение, но с чужди картини. Какво нарисувал пророк Исаяя – вземат картината, турят я. После вземат картината на Йеремия, на апостол Петър, Йоан, Павел – направите изложение с чужди картини. Къде са вашите? Велики хора

са тези! Те са велики, работеха за Бога. И ти трябва да се опретнеш, да работиш като тях.

(3, с. 74)

В това именно е силата – да се упражнява умът, да се впрегне на работа и да търси вътрешния смисъл на думите в беседите. Някой път ви държа една лекция и през ума ми минава мисъл – защо ли трябва да ви я държа, когато ще я разберете след двадесет години; защо от Небето искат да я държа? Сега давам двадесет лева на малко дете, което не съзнава, но като минат години, тези негови пари вече ще станат един малък капитал.

(1, с. 359)

Окултната наука на Запад върви по механичен път, а в беседите има разнообразие, каквото има и в самата Природа. В това разнообразие има вътрешна закономерност – както е в Природата, така е и в беседите. Аз съм излязъл от един свят, в който окултите не са стъпвали и дори не са го виждали. Превеждам от Природата, от самия оригинал.

(1, с. 359)

Първо, защо съм ви събрал в Школата? – За да се образува едно общество от хора, които да имат велика Любов един към друг; да се образува една среда на Любовта, за да може оттук да се пратят към целия свят мощни вълни на Любов, да се разлее тя по света, да достигне до душите на човечеството и да ги буди.

(1, с. 389)

Вие все още не сте от Бялото братство. Един негов член разполага с велики знания и сили, владее ключовете на природните сили и работи за повдигането на човечеството и на цялата Природа. А вие сте ученици на Бялото братство и ви подготвям, за да влезете в Него и да станете Бели братя. Това е великото, за което ви приготвлявам и което ви очаква.

(1, с. 389)

СЕПТЕМВРИ

22 септември

Ние трябва да сме готови Бог да влезе и да работи в нас; тогава и нашите работи ще бъдат уредени. Да желаем и да работим да дойде Царството Божие на Земята, а не да мислим за себе си, какво ще бъде нашето положение – това е второстепенен въпрос. Ако дойде сега един ангел от Небето, какво би трябвало да поискаме? Три неща: да се прослави Името Божие, да се въздвори Царството Божие и Неговата Правда и да изпълняваме Волята Божия по Любов. Нищо друго не ни трябва. Това е новото в света!

(1, с. 62)

23 септември

Махнете крановете по отношение на Любовта. Любовта не обича препятствията. Тези норми не са за света, те са за Посветените. Светът нека си върви със своите кранове. Любовта е мощна. Единствената

сила, която не търпи никакво противодействие, е Любовта. Когато Бог проектира едно чувство чрез теб, горко ти, ако искаш да го спреш. То ще пробие бента, ще си излезе и ще те разруши. То е сила, буря. Ако се възпротивиш, не можеш да го спреш. Когато някой човек обича, ти се радвай на неговата Любов. Това е Новото учение, което сте забравили. Имате много да се учите в Любовта!

(1, с. 173)

24 септември

Не спъвай човек, който обича, защото той ще извърши много добри работи. И най-лошия човек, като обикне, не го спъвай в Любовта му. Всеки обича, както може. Започнете ли да го учите как да обича, вие затваряте крана на Любовта. Не подпушвайте Любовта! Най-малкото ограничение на Любовта внася отрова в човека. Да ограничавате Любовта, това значи да ограничавате Бога в себе си. Колко трябва да те обичат – нямаш право

да се месиш в това. Оставете всеки човек да прояви свободно Любовта си.

(1, с. 173)

25 септември

Човек трябва да вложи следното в своя живот: първо, да се освети Името Божие в нас; това е великото и означава, че каквото прави човек, да го прави за Името Божие. Второ, да търси Царството Божие, да работи да се въздвори то на Земята. Трето, да бъде Волята Божия – това значи приложение. Мисли за Името Божие, за Царството Божие, за Волята Божия, работи за тях и след това мисли за себе си.

(1, с. 36)

26 септември

Ти можеш да провериш дали твоята любов е безкористна, или не. Ако любовта ти е безкористна, ти ще се радваш на щастието на онзи, когото обичаш. Нека той се повдигне до най-високото поло-

жение, но и когато слезе до най-ниското положение, ти пак трябва да му се радваш; и като осиромашее, пак трябва да му се радваш. Човек ни най-малко не трябва да изменя своите чувства от външните условия.

(4, с. 144)

27 септември

Ако мислите, че зависите напълно от външните условия, вие сте изгубени тогава. Човек може да се бори само тогава, когато съзнава, че е независим от външната среда, от външните условия. Тази среда може да не позволява – то е друг въпрос, но човек трябва да знае, че не зависи от външните условия и каквито и да са те, той може да ги преодолее.

(4, с. 169)

28 септември

Има една светлина, която излиза от лицето на човека, когато човек стане разумен. Ако човешката мисъл се усили,

човек може вечерно време да ходи, без да му трябва светлина – самото му лице носи светлина и свети. Вие влизате в света и не знаете как трябва да постъпите. Всякога, когато човек не знае как да постъпи, значи малко светлина има, мисълта му е слаба... Силната мисъл, светлата мисъл зависи от Любовта.

(3, с. 80)

29 септември

Няма по-страшно оръжие от Любовта. Тя разтопява всичко, дето мине – съпротивление няма, никой не може да се противи. Ако искате да преодолеете една мъчнотия в света без Любов, вие ще се търкаляте, вие ще отстъпите. Силата на човека седи в Любовта му. Тази идея трябва да се загнезди в ума ви. „Царството Божие насила се взима.“ Аз го тълкувам така: Царството Божие с Любов се взима! Със сила, защото силата произтича от Любовта. Дето има Любов, има сила; дето няма Любов, няма сила. Да

желаеш нещо, то не е Любов. То е користолюбие.

(3, с. 94)

30 септември

Зад всички поети, писатели, музиканти, художници все седи някой, който ги обича. Ако нямаше кой да ги обича, от тях нищо не можеше да се очаква. Тъй щото ако някой музикант е велик, причината за това седи в онази душа, която го обича и вдъхновява.

(1, с. 127)

ОКТОМВРИ

1 октомври

Не се самоопределяйте в света, че сте духовни или религиозни, или учени. Съблечете се от всички тия имена: поети, философи, музиканти. Оставете само едно име – че ти си човек в света, нищо повече! Едно разумно същество, което трябва да живее съобразно с Природата. Всички други работи, това са гарнитури... Тия неща са потребни, но казвам: това са неща второстепенни в света. Те ще дойдат. Ако ти, човекът, постигнеш онова, същественото – ти ще свириш тъй, както никой няма да свири.

(4, с. 34)

2 октомври

Човек първо трябва да е оценил подаръците на Любовта, за да пристъпи към самата Любов. Оценяването на богатата на Любовта е приготвление за разбиране и

проява на самата Любов. Без да ги е оценил и разбрал, човек не може да разбере самата Любов.

(1, с. 135)

3 октомври

На онзи, когото обичаш, ще услужваш външно, но едновременно и ще се молиш за него, без той да знае за това. Выпросът за Любовта е един от най-трудните... Когато някой ти даде Любов, колкото и малка да е, макар и колкото едно житно зърно – приеми, защото посееш ли го, за четири-пет години може да изпълни цялата Земя. Не отбивай малката вада, която напоява твоята градина.

(1, с. 186)

4 октомври

Не се меси в Любовта на другите, не противодействай на Любовта. Хората не вървят по Божията воля и Бог съжалива, че ще дойдат до едно страдание, понеже влизат в стълкновение с Него. И гневът Божий се открива върху синовете на не-

покорството. Значи гневът Божий изпък-
ва като резултат от противодействието
срещу Любовта. Любовта на Бога е неиз-
менна и като казваме „гняв Божий“, ние
разбираме нещо съвсем друго, а именно
– с неспазването на Божествените закони
човек става неспособен да възприеме Бо-
жиите блага и изпада в страдание.

(1, с. 173)

5 октомври

Да обичаш – това е най-голямата при-
вилегия, която Бог ти дава. И да оценя-
ваш Любовта на другите към теб, това
също така е твоя голяма привилегия. Ако
не обичаш и ако не оценяваш Любовта,
която имат към теб, ще останеш в едно
животинско състояние. Всеки ден пре-
карвай в размишление върху Любовта!

(1, с. 194)

6 октомври

Истината може да се открие пред хо-
рата, но трябва да има Любов. В дадения
случай обичай всички, докдето се прос-

тира твоето съзнание. Обичай всички, с които се срещаш. Като се каже „обичай всички“, се разбира да обичаш съществата дотолкова, доколкото се простира твоето съзнание, т.е. тези, с които се срещаш. Изведнъж всички хора не могат да се обичат... Когато аз казвам, че човек трябва да обича много души, това не значи човешка любов, а Божествена – да им желаеш доброто и да се молиш за тях. Като видиш някой страдащ, помогни му и се помоли за него.

(1, с. 160)

7 октомври

Защо Любовта носи тези дарове? Защото при Любовта сме в хармония с целия Космос и енергиите на Цялото се вливат в нас и внасят подем и обнова. Когато някой те обича, ти си градина, той пуца вада към теб и всичко в теб се разцъфтява. Когато не те обича, запушва вадата и тогава ти познаваш, че не те обича... Всеки, който ви обича, е извор,

от който вие черпите. Бъдете внимателни към този извор, да не го огорчите с нищо.

(1, с. 124)

8 октомври

Винаги по-силният обиква по-рано. Когато обичат някого, то в него става събиране на енергия и ако той не оценява Любовта, тази енергия ще го стопи. Колко автори са писали така върху Любовта? – Николко. Хората са обърнали внимание на много други работи, но Любовта е непонятна за тях. В миналото хората не са били готови да схванат великата наука за Любовта. Малцина Посветени са могли да схванат това. Страданието, мъчението е една отплата, когато не сториш път на Любовта да мине през теб.

(1, с. 169)

9 октомври

Любовта е вечното благо. Тя постоянно приижда в човека. Когато обичаш

някого, ти помагаш на неговите мисли, чувства и постъпки, внасяш подем в тях... Всяко нещо, което правиш, трябва да го правиш в името на Любовта и тя да бъде стимул. Вашата задача е да пробуждате, като еманирате Любов. Излъчвате ли Любов, хората ще почнат да ви търсят и да идват при вас. Ако можем да носим Любовта и да я раздаваме, ние работим за Бога. Нека човек да обича така, както Бог обича! Да бъде снизходителен и внимателен, както Бог е снизходителен и внимателен.

(1, с. 194)

10 октомври

Да те обичат или да обичаш – в известно отношение това е опасно; ако нямаш будно съзнание, всякога можеш да бъдеш изненадан. Там, дето обичате или ви обичат, са най-големите богатства; там са и най-големите видими и невидими апаши на света, които не сте сънували... Когато хората се обичат, могат да

преплетат етерните си двойници. Там е всичката опасност, не в самата Любов. И като не знаят как да се разплетат, тогава се образуват неправилни връзки. Човек трябва да обича, без да преплита двойника си.

(1, с. 183)

11 октомври

Ще обичаш, без да се връзваш. Когато обичаш някого, не очаквай нищо от него, остави го свободен. Този е начинът да не се преплитат двойниците. Има и други методи. Любовта идва периодически. Като дойде в нас, не остава, а дава живот и след време, като се върне пак, вижда доколко сме го използвали. Тя всякога оставя преизобилно и си заминава, защото ако е при нас, ще бъдем винаги в блажено състояние и не ще можем да се сърдим... Има и друга причина, поради която Любовта си заминава: защото организмът ни все още не е приспособен да издържа по-дълго време на нейните

силни трептения. Организмът на човека постепенно трябва да се приспособява да издържа на Любовта.

(1, с. 184)

12 октомври

При истинската Любов двойникът никога не се размества... За да се намести двойникът правилно, сутринта, като станеш, ще се помолиш и ще си разположен. Защо човек трябва да се моли? Молитвата не е нищо друго освен метод да се намести двойникът, за да можеш да възприемеш нещата правилно.

(1, с. 188)

13 октомври

Човек да се научи да обикне първом Бога, тогава ще може да обикне всичко. Човек трябва да е най-първо носител на Любовта на Бога – като обича Бога, той ще познае, че Бог го обича, и ще прояви Любов към всички същества. Ако той уповава на хората да го обичат, тогава

се отстранява от Бога. Не че е лошо да го обичат хората (нека го обичат и да се радва на това, защото Бог се проявява), но първо трябва да уповава на Божията Любов. Сърцето ви трябва да бъде свободно, не го залагайте никъде!

(1, с. 108)

14 октомври

Всякога, когато обикнеш някого, да знаеш, че си обикнал Господа. Като обичаш ближния си, той и да се мени – ти да не се мениш. Вие сте кандидати за Любовта едвам отсега нататък... Като обичаш някого, ти вече съдействаш за повдигането на човечеството. Всички хора, които обичат, без да знаят, градят Божественото здание. Любовта винаги гради. Няколко души като се обичат, повдига се цялото човечество и цялото Битие, всички се ползват от това. Вие се радвайте, че сте в един доста красив свят!

(1, с. 187)

15 октомври

Да обичаш всички хора, това значи да ги събереш на едно място и от тях да образуваш един нов човек. В този човек трябва да виждаш красивото лице на Единия. Когато човек обича само едно същество, то етерният му двойник е излязъл вън от неговото физическо тяло и затова той става нервен, подозрителен, съмнява се и бяга от хората, дразни се от тях, вследствие на това той е беззащитен и низшите духове го нападат и ограбват... Ако не искате да страдате, избягвайте единичната любов.

(1, с. 162)

16 октомври

Който люби, за да не страда, не трябва да дели Любовта, а да обича всички. Кръгът на Любовта постепенно се разширява. Отначало между двама, после към обществото, към човечеството и после към всички същества. Когато човек люби, това не е най-великото. Има нещо

по-велико – това е самата Любов. И камъкът, като го обикнете, ще ви разбере.

(1, с. 162)

17 октомври

Като проявим Любов към един човек, ние му помагаме да прояви Любов към другите. Що значи сливане на душите? Това значи твоят ум и твоето сърце да намерят отзвук в ума и сърцето на друг човек или обратно. Това е сливане. Както в музикалния инструмент: като звънне една струна на пианото, то звънкат и тези струни, които са в хармония с нея. Такова обединение на хората е Царството Божие. Нали е казано: „Едно стадо и един пастир“! Този пастир е Христос.

(1, с. 163)

18 октомври

В грешния ще обичаш онова, което не е грешно... Да виждаме Бога дълбоко в грешния, зависи от степента на развитието на съзнанието ни. Онзи, който е

повече развит, ще обича всички същества – и грешни, и добри. Вие и другите – едно сте! Законът е: този, който обича едного, любовта му е много слаба. Този, който обича двама, любовта му е по-силна; а този, който обича всички, любовта му е най-силна.

(1, с. 161)

19 октомври

Да подарите сърцето си на Бога! Който иска от твоята стомна, можеш да му дадеш, но едновременно ще го пратиш и на извора в планината. Ти ще обичаш някой човек, но едновременно ще го пратиш при Бога, за да приеме Божията Любов и да стане неин носител – инак не се постига целта. Когато човек размишлява върху Любовта, нека измени цялата постановка на съзнанието си. Ако при размишление скъса всички връзки със земното, душата му ще се издигне нагоре. Това трябва да става при размишление върху Бога и върху Любовта към Бога.

(1, с. 109)

20 октомври

При пробуждането на човешкото съзнание има четири степени. Най-първо ще изправиш погрешките си. Второ, ще забогатееш с добродетели. Трето, ще вземеш чужди погрешки и ще ги изправиш – ще плащаш за чужди погрешки. Четвърто, ще работиш за въдворяване Царството Божие на Земята.

(1, с. 41)

21 октомври

На Земята човек е дошъл да върши Волята Божия. Трябва да изучава Божията мисъл, да изучава Божията Любов, да я възприема. Да я възприема във всичките нейни проявления. Има си закони, по които трябва да се изучава Любовта. Няма по-красив предмет от изучаването! Аз се радвам, че младите изобщо са по-жежки да изучават... Когато един човек разбира отношението на Любовта, в него настава един нов живот, тогава ще дойде безсмъртието... Човек, като познае Любовта,

ще влезе в живота на вечния живот. Във вечния живот ще намери всичките възможности. Туй, което човек търси, там ще го намери.

(3, с. 82)

22 октомври

Има неща съществени, които трябва да придобием, които са по-ценни от условията на доброто. На първо място е придобиването на живота, на онзи, вечния живот, който е потребен за в бъдеще. Този живот, който сега имаме, за в бъдеще ще стане ненужен. Този променчив живот – да се раждаш и да умираш, да градиш и да събаряш, няма никакъв смисъл в живота. Ще живееш 40, 50, 100, 120 години и ще умреш. Вземат ти всичко, пак ще дойдеш втори път, пак ще градиш, пак го вземат; пак дойдеш – няма край това. Писанието казва: „Това е живот вечен – да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога.“

(3, с. 22)

23 октомври

В 1914 г. аз исках да дам едно благо на хората, за което им препоръчах да се греят на Слънцето и те така изопачиха това нещо, че вместо да се греят, някои от тях започнаха да се кланят на Слънцето. Няма защо да се кланя човек на Слънцето, освен на Бога. Само Първата причина, само Вечният, Който регулира всички неща, само Той е достоен да Му се кланя човек... Поклонението, служенето на Бога се отличава по това, че онзи, който се кланя на Бога, Той му дава живот. Защо? Защото в поклонението на Бога ние изразяваме Божиите идеи. Да се покланяш на Бога, значи да носиш в душата си Неговата Любов, да носиш знанието Му, да носиш свободата Му, да носиш Неговия Дух.

(4, с. 188)

24 октомври

Под думите „Бог създал двете светила, двете големи тела“ – едното е Слънцето,

другото е Месечината. Те са два извора, от които човек възприема енергия. Месечината въздейства изобщо на умствения живот. Умът ни не се нуждае от толкова енергия, както човешкото сърце. Човешкото сърце, човешкото тяло се нуждаят от повече енергия – от Слънцето. Тази енергия трябва да се трансформира.

(2, с. 74)

25 октомври

Религиозните хора, като хванат човешкото сърце, казват: „Всичко е в сърцето.“ Светските хора, като хванат човека, казват: „Всичко е в тялото.“ Учените хора казват, че всичко е в главата, в ума на човека. Води се от хиляди години спор кое е важно. Не е нужно, там е погрешката! От тялото си човек никога не може да се освободи, то е единствената среда. И като умре човек, пак има тяло. Някой казва: „Той умрял.“ Умирането е, както зимно време ходиш с кожух, излизаш при 40 градуса под нулата... Считайте, че тялото

– това е мечата кожа, по-дебелата обвивка на тялото.

(3, с. 19)

26 октомври

Постоянно се намираме в едно противоречие кой да бъде господар – умът или сърцето трябва да се подчини. На какво основание? Когато е въпрос по отношение на осветлението на сърцето, сърцето трябва да се подчини на ума. Когато е по отношение на топлината, умът трябва да се подчини на сърцето. Щом дойде въпрос за топлината, умът трябва да отстъпи. Щом дойде до светлината, сърцето трябва да отстъпи. Щом дойдат умът и сърцето по отношение на човешката воля, те трябва да отстъпят, понеже силата е там. В света трябва светлина, трябва топлина, трябва и сила. Трябва умът, трябва сърцето, трябва и човешката воля.

(3, с. 171)

27 октомври

На сърцето не може да се заповядва. Например ти не можеш да накараш хората да обичат този или онзи. Работите на сърцето остават свободни. Ако ние бихме оставили сърцето си да бъде ръководено от Бога, то работите биха се оправили... С Любовта се ликвидира кармата. Някои хора са ни симпатични по кармическия закон, а други ни са антипатични пак по същата причина. Ние трябва да се издигнем над този закон.

(1, с. 131)

28 октомври

Човек учи Любовта във време на бедствие. Тогава най-добре се развива прозрение за същността ѝ и вижда осезателно как тя работи в света, как се изявява Любовта на Бога към нас. Човек трябва да има отворена душа за Любовта, понеже тя е навсякъде. Човек трябва да има отворен слух да слуша песента ѝ.

(1, с. 138)

29 октомври

Човек ликвидира със своята карма, като работи за другите, за Бога. Чрез Любовта човек ликвидира със своята карма. Казано е в Писанието: „Любовта ще покрие множество грехове.“ Всяка погрешка трябва да се покрие с едно добро. Когато дойде Новораждането, като се роди човек изново, ще се освободи от закона на кармата.

(1, с. 251)

30 октомври

Докато човек не се свърже с Бога, той живее под закона на кармата. Сега раждането, женитбата и пр. е под закона на кармата. Щом живееш в закона на Любовта, ти излизаш от закона на кармата. Тогава вече имаш свобода. Най-важното е човек да има свещено чувство към Бога, тогава скърбите и страданията му моментално ще изчезнат. При това положение човек се чувства силен, смел и може всичко да направи. Отдалечи ли се

от Бога, пак става слаб. За да измени съдбата си, човек трябва да измени отношението си към Бога.

(1, с. 119)

31 октомври

Сега ще ви дам едно правило как да се освободите от несретите на живота. Попитайте Месечината как е станала красива, кои са били причините, задето Господ я е удостоил да живеят на нея Същества и да бъде тя красива. Красиви хора живеят там!... Бог, Който направил Месечината, населил я, и Бог, Който направил и Слънцето, и него населил; и там има Същества живи, но не като хората на Земята. И най-последно, като направи Земята, Бог и нея насели с хора. Значи всички растения, всички живи същества на Слънцето, на Месечината и на Земята се приспособяват според съответните там условия и на това се дължи, че растенията, например на Месечината, са съвсем безцветни, а не както нашите на Земята.

(4, с. 184)

НОЕМВРИ

1 ноември

Всичките страдания, които имаме в живота си – това е огънят, пещта, през която Провидението иска да ни прекара, за да се оформят в нас най-добрите възгледи за живота. Защото ако един човек не може да чувства страданието на всичките хора, той не е човек. И светът няма да се поправи тъй, както сега мислите. В хората трябва да се яви туй желание, да чувстват страданието. Когато почнем да чувстваме страданието на другите, светът ще се оправи.

(4, с. 334)

2 ноември

Желайте нещо, което може да бъде достояние на всички, а не само изключително на вас. Имате ли предвид само за вас, тогава сте в трето измерение, в ограничения свят. Щом го желаете за всички,

тогава сте в един свят, където всичко е постижимо. Ти обичаш само жена си и децата си, но утре те умрат и си нещастен. Ала ако обичаш цялото човечество, тогава не се губят твоите условия. Ако всички хора са в теб и са ти така мили, както жена ти и децата ти, тогава ще бъдеш ли нещастен?

(1, с. 163)

3 ноември

Молитвите се приемат от Духа и той ги предава на Бога. Духът е Йерархията, която е посредник при молитвата между човека и Бога. Между човека и Бога има дванадесет класа висши Същества. Всяка наша мисъл, отправена към Бога, минава през тези дванадесет класа, за да отиде при Бога. Невидимият свят чака да дойде подходящо, целесъобразно време, за да се изпълни молитвата ни. Вашите молитви, макар и да не са свършени, светлите ангелски Същества ги приемат и ги пращат към Бога преработени. Та молете

се, както знаете. И каквото родим, невидимият свят го преработва и после ни го възвръща.

(1, с. 60)

4 ноември

При Божествената Любов чрез теб се проявява колективната Любов на цялото Битие. Чрез хората ще те обичат онези Същества, които живеят на разните планети и слънца. Онези, които истински ви обичат, са горе на Небето, отдето изливат своята дълбока Любов към нас – направо или чрез някои хора. Всеки човек на Земята, който ви обича, е проводник на Любовта на близки нам Същества от невидимия свят.

(1, с. 171)

5 ноември

За да се справите с кармата си, вие трябва да желаете доброто, щастието на всички хора. По този начин вие се повдигате, същевременно помагате на себе

си, както и на цялото човечество. Щом желаеш доброто на всички хора, ти изучаваш Христа. Тогава Христовият Дух е в теб и почваш да разбираш Христа. Тогава ти си под влиянието на Същества, които са напреднали и искат да те употребят, както една далекогледна тръба се насочва, за да се приближат звездите. Желанието, което имаш, не е твое собствено.

(1, с. 162)

6 ноември

С какъвто дружиш, такъв и ставаш. Дружете с хубавите светли мисли, дружете с топлите чувства! Дружете със силните постъпки! Силните постъпки се направляват от ангели. Мислите, чувствата и постъпките – това са качества на един свят, който тепърва има да изучаваме.

(3, с. 86)

7 ноември

Животът на ангелите – това са най-напредналите Същества от човешката раса.

Има две теории за ангелите. Едната теория е, че са Същества, които се отличават по своята еволюция от човешката раса. То е така. Но има някои ангели, които са от човешката раса, живеят в техния свят. Има хора, които са ангели, живеят между ангелите. Те са една среда между човешкия и Божествения свят.

(4, с. 264)

8 ноември

Ангелите са крайно интелигентни Същества, на които са поверили всички функции в Природата. Всичко онова, което е в Природата, се ръководи от ангелите. Всички ония най-важни функции се ръководят от тия разумни Същества. Някои от тях се занимават с по-висшата еволюция, а други изключително се занимават с хората. Тях ги наричат „служебни духове“. Някои от тях са представители на Любовта. И затова Христос казва: „Ще изпратя Духа Си.“ ... Всяка интелигентност, всеки успех се дължи на това обще-

ство. Целият прогрес на цялото човечество се дължи на този вътрешен импулс.

(4, с. 264)

9 ноември

Във вашите души вие имате ли стая, приготвена за една Божествена мисъл? Тя е като един ангел – като дойде, имате ли стая за нея? Ако нямате стая, тази мисъл ще мине, ще замине – не може да остане във вас. Ако имате стая, тази мисъл ще остане във вас, този ангел ще остане във вас и цяла нощ ще ви говори. Като се върне ангелът при Бога, той ще разправи за нуждите, които имате в света. Само като мине покрай вас, ще каже, че вие нямате нужди; че онова, което вие имате, не сте го разработили; че вие не се нуждаете от нищо друго. И тогава Господ ще ви изпрати един, който да ви научи как да си държите стаите чисти. Знаете колко мъчно е да имате чист ум, чисто сърце и чисто тяло.

(3, с. 85)

10 ноември

Доброто и злото остават неразбрани. Сега човешкият живот за ангелите е неразбран. По някой път, за да бъде разбран нашият живот, тогава някой ангел, който много е страдал, който е бил на Земята, той се праща да помага на някой човек. Има ангели, които не са страдали, и те не могат да помагат на страдащите хора – тях ги пращат при щастливите хора, при богоизбраниците. Някой път вие искате Бог да ви прати някой ангел да ви помага. Че как ще ви помогне – той няма вашата опитност! Той не знае какво нещо е грехът.

(3, с. 136)

11 ноември

Има разлика между Любовта на сродните души и любовта към другите. Любовта между сродните души е мярка. Няма по-хубаво нещо от сродството на душите! Хората считат за женитба това, което не е. Когато две сродни души се

оженят, сродството изчезва. Две сродни души, като се свържат, търсят трето същество – Бога. Всеки ангел си има сродна душа, както и хората.

(1, с. 175)

12 ноември

Епохални прераждания са тези, когато две сродни души се срещат на Земята. Когато двамата, които се обичат, се срещат на Земята, горчива дума не си казват и извършват в живота велики работи. В другите прераждания, когато едната душа е долу, другата е горе. Тази, която е горе, ще ти избере някого тук, който прилича на него, и чрез него ще се проявява. Обаче това е залъгване и в такъв случай човек трябва да има търпение да чака.

(1, с. 174)

13 ноември

Сродните души са човешки души, над които има един съвършен Дух. Именно това е Духът, който ги ръководи, който

раздава всички блага. Сродните души имат еднакво предназначение, но имат две различни служби. Когато сродните души се слоят, идва единството и тогава външните противоречия изчезват, тогава става сливане и с Бога. Или по-точно казано, тези две сродни души не се сливат, но образуват една система. Те не се обезличават. След това една двойка ще се слее с друга двойка, после с трета и т.н., най-сетне ще се слоят всички души и ще се образува Космичният човек.

(1, с. 175)

14 ноември

Когато двете сродни души се срещат на Земята, ако не са готови, ще забравят всичко, ще забравят да изпълняват своите длъжности, ще се захласнат. И затова се дава само 12 пъти да се срещнат при благоприятни условия. Тогава те проявяват гениалност.

(1, с. 178)

15 ноември

Двете сродни души се съединяват, за да образуват едно цяло. Сродните души са поставени, за да работят двама като дясното и лявото полушарие на мозъка. Това се нарича поляризиране. Другата душа може да е в другия край на света или в невидимия свят – те ще се свържат заедно. Пространството, материята не могат да препятстват. Това е закон на Любовта. Когато намериш сродната си душа, идваш в пълнотата на Любовта, тогава Бог се проявява чрез теб. Идеалната Любов е Любовта между сродните души.

(1, с. 175)

16 ноември

Двете сродни души са колективност. Едната сродна душа е сбор от всички същества, които са те обичали, а другата – сбор от всички души, които са обичали онези души, които образуват колективизацията на другата сродна душа. Значи двете сродни души са сборност на души,

обичани и обичащи. Двете сродни души вървят успоредно и са свързани с висши Същества, които са в този път. Успоредните линии са пътища на разумните Същества. Те не влизат в стълкновение, не се пресичат. Две души, които се обичат, като се стремят към Бога, пътищата им са успоредни, има хармония между тях.

(1, с. 177)

17 ноември

Може двете сродни души да са на еднаква степен на развитие, а може едната да е по-развита от другата. Когато две сродни души се срещнат на Земята, то, ако има благоприятни условия, и двете остават да работят заедно... През сродната душа всичко минава. Ако е в невидимия свят, тя е ръката, през която идват нещата към теб. Тя е вдъхновителката. Всичко, което идва от Бога, минава през нея към вас и през вас към нея. Като получи човек това, което иде от сродната душа, тогава той ще обича всички.

(1, с. 176)

18 ноември

Сродните души представляват Божествената страна на живота. Без Любов към сродната душа никаква Любов към другите не може да се прояви. Любовта към другите е поляризиране на Любовта към сродната душа... Кога се сливат сродните души? В края на краищата, когато завършат своята еволюция, те се сливат и заедно работят.

(1, с. 177)

19 ноември

Когато жената се омъжи, тя трябва да знае, че ще научи от мъжа толкова, колкото от никого друго. Мъжът е проводник, среда за жената. Чрез мъжа от Природата ще минат толкова сили, които са необходими за здравето, за сърцето и за ума на жената. Също така и жената е необходима за мъжа. Жената без мъжа не може да функционира и мъжът без жената не може да функционира. Затова и в Писанието е казано: „Нито мъж без жена,

нито жена без мъж.“ Но да мислите само да се ожените и да тръгнете така под ръка да се разхождате, за нищо друго да не мислите – това е друго нещо вече, това не е женитба. Среда трябва да бъдете!

(4, с. 99)

20 ноември

Когато жената дойде при мъжа си, така трябва да му светне, че целият свят да се отвори пред него и той да каже: „Благословена да е моята жена! Благодаря на Бога, че ми даде такава жена.“ И жената да каже за мъжа си: „Благодаря на Бога, че ми даде такъв мъж.“ Това е новото, което трябва да се проповядва. Сега как казвате вие? Вие казвате: „Мъж ли? Не ти трябва! Жена ли е това? Не ти трябва и тя. Дете ли е това? Не ти трябва!“ Не, така не се говори. Така не трябва да се разсъждава. Ние трябва да се върнем към онзи велик порядък на нещата, да извършим онова, което е определено да извършим и което сме длъжни да на-

правим. Ние трябва да извършим онова, което Божията Любов, Божията Мъдрост и Божията Истина изискват от нас да направим. Това е смисълът на човешкия живот.

(4, с. 99)

21 ноември

Ще ви дам едно ново определение за жената и за мъжа... Мъжът е мъж само при жената и жената е жена само при мъжа. Мъжът без жена нищо не е. Той е като картина без сенки. Следователно жената представя всичките възможности, всичките условия, които могат да повдигнат мъжа. Следователно жената не живее за себе си. В този смисъл жената живее за мъжа, той да се повдигне. Туй трябва да бъде идеал на жената. Не тя да се повдигне – туй е кривият стремеж. Мъжът да се повдигне – туй е предназначението на жената. По същия начин мъжът – това е възможност и условия на жената тя да се повдигне. Следователно мъжът за себе си

не трябва да мисли. Той трябва да мисли за повдигането на жената. Когато тя се повдигне, това е неговото предназначение. Ако жената се повдигне – има мъж, ако тя не се повдигне – няма мъж. В този смисъл животът има смисъл.

(4, с. 371)

22 ноември

Мъжът казва: „Аз мога сам да се повдигна, не ми трябва жена.“ Жената казва: „Аз мога сама да се повдигна, не ми трябва мъж.“ Ако тази философия е права, защо ви са тези жени, защо ви са тези мъже? Да бъдем последователни! Казват за някого: „Той много задиря жените.“ Не е лошо, че ги задиря... Един мъж гледа към една жена, понеже тя е идеал за него. Мъжът погледне жената и казва: „Готов съм ти да се повдигнеш, аз съм готов да се жертвам за тебе. Твоето благо търся.“ – „Защо ме гледа този мъж?“ – Гледа те, за да се повдигнеш. – „Ама той има лоши намерения.“ – Това е твоя

идея, човешка идея... Жената, като я погледне мъжът, тя да се обърне към Бога и да благодари, че той я е погледнал. Че това е Божественото в нас!... Ако искате новата култура, новото човечество, ще имате тези възгледи.

(4, с. 371)

23 ноември

Има някои, които трябва да се женят, и други, които не трябва да се женят. Не трябва да се женят тези, които ще раждат духовни деца. Които не трябва да се женят, трябва да служат на Бога, да раждат духовни деца. Другите нека се женят. Под „раждане на духовни деца“ се разбират две неща: първо, ще прашате по света добри мисли, хубави чувства и ще постъпвате според високия идеал – това са вашите деца, това е дело на Любовта. Второ, тези хора, които ще събудиш за Божественото, те са пак твои духовни деца, ти си ги родил.

(1, с. 180)

24 ноември

Каква е целта на женитбата? Хората не се женят да раждат деца, но да си въздействат взаимно, да се направят красиви и чисти. Добро дете може да се роди само тогава, след като домакинята е направила своя мъж красив и чист. И тогава първото дете, което ще се роди, ще бъде отлично, ще мяза на баща си, а второто дете ще бъде момиче и ще мяза на майка си – и то ще бъде чисто и красиво. И мъжът трябва да направи жена си чиста и красива. И като им се родят деца, и те ще бъдат като майка си и баща си чисти и красиви. Ето това значи да бъде човек облечен – да бъде красив като Луната и чист като Слънцето!

(4, с. 183)

25 ноември

Като обича човек другите хора, с това ще може повече да обича сродната душа. Сродната душа е прозорец, през който виждаме всички души и красотата им,

затова при Любовта към сродната душа обичаме всички. Човек, като обича всички хора, прави връзка със своята сродна душа. Любовта към другите е връзката със сродната душа. Срещнеш ли се със сродната си душа, противоречия няма за теб, обичаш всички... За да може да се прояви човек, трябва да има два центъра – това са именно сродните души.

(1, с. 176)

26 ноември

Някои наричат мъжа и жената сродни души, но сродните души не са жени и мъже. Щом две сродни души се оженият, всичкото сродство изчезва. Женитба между сродни души не съществува. Женитба съществува между мъже и жени, между слуги и господари. Въпросът е правилни отношения да съществуват между тях.

(4, с. 415)

27 ноември

В света съществува само един мъж, а не много мъже – той има една форма в много костюми. Тогава идеята за вашите мъже става безпредметна. Аз да ви кажа какво трябва да представя мъжът за жената: когато жената види мъжа, тя трябва да се вдъхновява тъй, като че ли е на криле, като че ли е видяла някакъв ангел. Той трябва да внася в нея живот, а тя да чувства един подем на любовна радост, на веселие, на богатство, и като замине той, тя да се почувства готова на всички да помага. Като дойде втори път при нея, пак същото да произведе. Ако жената може да произведе същото състояние в мъжа – да я почувства той като другарка, с която може да споделя всичко – това е жена. Такова трябва да бъде разбирането на бъдещото семейство. Това значи истински дом!

(4, с. 417)

28 ноември

Служенето на Бога в света е необходимо за вярващите, както и за онези, които искат да се запознаят с тайните на Индия и на Египет. Казвам: тайната седи в това, да бъдеш облечен в красотата, да бъдеш облечен в чистотата. Мислете една година наред върху красотата и чистотата и няма да сгрешите. После често, при разположение от ваша страна, наблюдавайте Слънцето и Месечината – пак няма да сгрешите... Красотата и чистотата са среброто и златото, Месечината и Слънцето, които имат известно съотношение помежду си. Мислете често върху тия неща, докато среброто и златото влязат във вашата кръв.

(4, с. 189)

29 ноември

Тези същества, които обичаш, не бива да ги владееш. Бог е създал човека и се проектира в него – защо ще искаш да го завладееш? Ти като речеш да ограничиш

Любовта, тя си отива и тогава виждаш, че не можеш да я ограничиш. При истинската Любов човек, като обича някого, обича и всички тези, които това същество обича. А когато любовта не е истинска, човек завижда на тези хора, които обича любимото от него същество.

(1, с. 156)

30 ноември

Природата, в която живеем, е най-добрата слугиня, заради което тя има голямо отвращение към господарите. Като чуе, че някой е господар, тя се нахохори насреща му като някоя мечка. Тя не може да търпи господарите. Но като чуе, че някой е слуга – мед ѝ капе на сърцето. Тогава тя казва: „Този е от моята категория!“ Обаче като чуе за господар, тя казва: „Аз имам един господар, повече не признавам.“

(4, с. 113)

ДЕКЕМВРИ

1 декември

При човешката любов се хвърля магнетична мрежа между двама души, за да се въплъти някой. Духовете привличат мъжа и жената, за да се въплътят чрез тях. При физическата любов хората не знаят, че изпълняват чужди желания. Когато човек има чисти, възвишени стремежи, тогава светлите духове го обикват и работят върху неговото повдигане, за да го подготвят и да се вселят в него.

(1, с. 143)

2 декември

В Любовта има обмяна. Божествената Любов е вечна и непреривна. Писано е: „Опитайте Ме и вижте, че съм благ.“ При Любовта, в каквато и да е форма, всичко е хубаво. Само че от физическата любов очакват това, което тя не може да даде. Тя допринася съвсем малко на човека.

(1, с. 151)

3 декември

Сегашната обикновена любов е кармична, тя не е чиста и затова не е устойчива. Божествената Любов не е кармична и е трайна. Писанието казва: „Роденото от Духа дух е, а роденото от плътта плът е.“ Значи има една любов на плътта, която преминава, изчезва. Тя е човешката любов. А има друга Любов – Любовта на Духа, която вечно пребъдва. Тя е Божествената Любов.

(1, с. 141)

4 декември

Човешката любов е като горене на един огън от дърва, който изгасва. Човешката любов е кратковременна, а Божествената Любов се сравнява с горенето на Слънцето. От друга страна, човешката любов има съвсем други цели. При човешката любов вземат участие низши духове. Всеки, който работи с човешката

любов, остава излъган. При Божествената Любов има чистота. Човек трябва да има връзка само с Бога, а с хората – отношения. При човешката любов има изгаряне, а Божествената има светлина, при която плодовете зреят. Човек трябва да надрасне физическата, плътската любов. Тя е една фаза, през която е минал човек, но сега той трябва да се издигне до по-висшите форми на Любовта.

(1, с. 141)

5 декември

При човешката любов онзи, който обича – ограничава, докато при Божествената Любов не прави ограничения на онзи, когото обича. Всичката ви слабост е, че вие се влюбвате. Любовта е естествен процес, а влюбването е преяждане. Щом има влюбване, ще дойде пресищането, обезсърчението, недоразуменията и пр. При човешката любов човек има съвсем слабо разбиране на Любовта. При Божествената Любов Бог изпраща Духа

Си. При Божествената Любов ще обичаш всички онези, които са се обърнали към Бога, и при това Бог ще ти бъде идеал.

(1, с. 142)

6 декември

Когато обичаш някого, неговото лошо състояние се прехвърля на теб. Това става при човешката любов, докато при Божествената Любов няма такава прехвърляне. Прехвърлят се също и греховете, и пороците, и слабостите на този, когото обичате. И когато мразите някого, вие пак се свързвате с него и придобивате качествата му... Човешката любов е любов на страстите. Това, което проявяват астралният мъж и астралната жена, не е никаква любов, а е само една привидност. Любовта е съвсем друго нещо.

(1, с. 142)

7 декември

Една мома е обичана от двама души. Двамата се ревнуват един друг и са скара-

ни заради нея. Какво отношение трябва да държи към тях? – Тя трябва да стане и огън, и вода; по този начин ще разреши задачата си, ще ги примири. Това значи, че ще прояви Божественото, вечното в себе си, ще прояви душата си, така че всеки, който се приближи до нея, ще се преобрази – Божественото ще се събуди и ще заговори в него. Тя трябва така да прояви Божественото, че тези двама млади да се издигнат и да се примирят.

(1, с. 190)

8 декември

Представи си десет милиона души в невидимия свят, където половете не съществуват, всички са еднакви, и ти си като тях. Ти обичаш едно същество и в един момент се обърнеш, а това същество се смеси с другите; погледнеш – всички си приличат. И като срещнеш друго същество, и то е много любезно с теб и е със същата Любов към теб. Те имат Любов! Ние сме се лъгали на Земята, че трябва да

обичаме само едно същество. Каква голяма мощ, каква голяма сила има в такова общество – десет милиона души, които се обичат една друга!... Който прави разлика, там е човешкото. От човешкото не можем да се освободим – то е на място, но трябва да бъде подчинено на Божественото.

(1, с. 158)

9 декември

В Любовта има събирателни огледала и ако попаднеш там, ще изгориш. Не търси да попаднеш в събирателната любов само в една посока, само към едно същество, но да имаш разпръсквателна любов – в хиляди струи, в много направления, към много същества. Тогава Любовта е безопасна. Нека човек да люби като Бога! Каква е Любовта на Бога? Можем да я наречем всеопростителна Любов спрямо хората.

(1, с. 159)

10 декември

„Как да добия Любовта?“ – Това е неправилен израз. Любовта не е нещо, което отвън ще се сипе. Ако човек няма Любов и остава тепърва да я добие, то е изгубена работа. Той има Любов и остава само да я прояви. Ще се помолиш на Бога да проявиш Любовта и ще я оставиш на Бога. Много пъти хората турят човешки възгледи и ги мислят за Божествени. А тази любов, която човек мисли за Божествена, много пъти е човешка работа. Човек трябва да различава човешката любов от Божествената и да не ги смесва.

(1, с. 135)

11 декември

Любовта не е достойние само на едно сърце в света. Любовта не е достойние само за един човек, помнете това. Любовта е достойние само за Божественото сърце и тя от него се изявява навсякъде и всички се ползват. То е достойние на целия разумен свят. И тогава ти по туй

течение на Божествената Любов може да разбереш – тази любов, която не е минала през Божественото сърце, не е Божествена, тя ще скъси твоя живот. Ако онзи, който ти казва, че те обича, а не е готов да се жертва, тази любов не е минала през Божественото сърце; а Любовта на онзи, който се жертва за тебе, тя е минала през Божественото сърце. Ако ти се жертваш заради другите, твоята Любов е минала през Божественото сърце.

(4, с. 257)

12 декември

Любовта е Божествена, ако едно същество минава през центъра на друго същество, и обратно. Когато едно същество минава през Божественото, свързва се с великата Реалност, която живее в другото същество – Любовта е Божествена. Когато едно същество минава не през центъра на друго същество, в този случай Любовта е по-слаба. Когато едно същество покрива друго същество, това е

обсебване. Любовта ти към някого трябва да бъде подтик за работа в живота и взаимопомощ. Ако Любовта е истинска, вие ще растете като души.

(1, с. 146)

13 декември

По-низшите и по-висшите чувства идват у човека в стълкновение. Тези скърби и страдания се дължат на физическата любов. Това е една по-гъста материя и като се вплете човек в нея, докато се освободи, ще усеща страдания. Ред същества от астралния свят действат при тая любов. Всяка любов, която произвежда каквито и да са горчиви чувства, не е Божествена.

(1, с. 142)

14 декември

Хората слизат групово – в група от 10 000, 20 000, 100 000 души. Членовете на една група се разпространяват между всички народи, но между тях има вътрешна връзка. Всеки един от вас има

най-малко около 10 000 родствени души по целия свят. Затова където и да отидете по света, по разни държави, все ще намерите хора, които ще ви посрещнат. Но този начин на идване, който сега имаме, ще се замени с друг. Чрез женитбата често могат да се родят съвсем низки духове. Напредналите души ще идват на Земята чрез вселяване. Ще се измени начинът на размножаване. Всяка душа ще бъде в състояние да си направи тяло. След Възкресението няма женитба.

(1, с. 247)

15 декември

Онзи, който те обича, ще те намери в най-трудното положение и ще те развърже, ще те освободи. Говориш за идеалната Любов, но не знаеш как да я проявяваш. И ако проявяват към теб идеалната Любов, няма да знаеш как да я оцениш. Един човек, за да има идеална Любов към някого, не трябва да се приближава до него по-близо от 10 км и оттам с бинокъл да го гледа. Идеалната Любов под-

разбира да не виждаш никаква кривота в онзи, когото обичаш. Тези 10 км как ги разбирате? Те означават Свободата. Това е символично казано. „На 10 км разстояние“ значи следното: да се даде пълна свобода на онзи, когото обичаш.

(1, с. 130)

16 декември

Да обичаш тези, които те обичат, то е в реда на нещата. А да обичаш тези, които не те обичат, то е съвършенство. Да обичаш този, който обича друго – там е съвършенството! Ти помогни на една душа и дали тя ще те обича, или не, това остави настрана. При Любовта трябва да бъдеш към всички еднакъв. Ако обичаш някого повече, а друго по-малко, това не е Любов. Никой няма право да изисква голяма любов. Онзи, когото обичаш, остави го да те обича, както той знае. Не го учи как да те обича, иначе ще развали и това, което има.

(1, с. 155)

17 декември

Знаете ли какво значи Седрах, Мисах и Авденаго? Седрах в дадения случай означава Духа, туй, Вечното Начало. Мисах значи Вечната Майка, Която жертва всичко. Авденаго значи умът, който мисли... И в добрата ви мисъл, в духа ви, Седрах е с вас. Когато вие обичате, Мисах е с вас. И когато добре постъпвате, Авденаго е с вас. И в пещта да сте, ще излезете навън.

(4, с. 342)

18 декември

Божествената Любов не стои там, дето има личен живот. Човек трябва да разпростре своята любов вън от семейството... Питат що значи прелюбодеяние. Прелюбодеяние значи всяка любов, която не е Божествена. Ако ти обичаш някого, Бог чрез теб е проектирал Любовта ти към любимия.

(1, с. 144)

19 декември

Един човек опитва силата си в три неща: пари, власт и жени. Не трябва да изпада в съблазън при власт, при жени и при пари; ако уповава на тях, пропаднал е на изпита. Днес много хора говорят за идеи и за идеализъм, споменават, че работят за общото благо, обаче ако се анализира тяхното съзнание, ще се види, че мислят за свои лични интереси и в края на краищата това ще се разкрие. Всичко, което е вътре в човека, ще премине през изпит и ще блесне. На Бога трябва да работят напълно безкористни, които да работят от Любов към Бога, без да мислят за себе си.

(1, с. 391)

20 декември

Когато човек се намира в най-големи противоречия, страдания, трябва да бъде благодарен на Бога, да има радост и хармония в себе си. Това е изпит. Господ казва: „Много работи мога да ти кажа, но

по-напред искам да знам дали можеш да носиш товара, който ще ти дам.“ Всеки човек е подложен на изкушение.

(1, с. 393)

21 декември

Няма да хвърляш око на жената на ближния си, нищо повече! Така ще направиш, ако искаш да бъдеш човек... Първия път жената направи престъплението и това престъпление се пренесе в мъжа. Днес опасността седи в мъжете – жените вече не грешат. Това е според моите схващания. Сега мъжът се изкушава. Казвам на мъжете сега: мъже, пазете се да не ядете от забранения плод на онова дърво!

(4, с. 174)

22 декември

Когато жената види един мъж, в душата ѝ трябва да се породят най-хубави, най-чисти желания. Когато мъжът види една жена, той трябва да си каже: „Аз трябва да бъда внимателен, да не направя

същата погрешка, каквато жената направи.“ Особено пък ако той срещне някоя жена, на която очите ѝ играят, той трябва да внимава много. Мъжът да си каже: „Осем хиляди години ние вече страдаме за твоята погрешка, затова аз ще гледам да не изпадна в същото положение, да направя същия грях.“ В това седи нашето спасение. Ако и мъжът съгреша, ще отидат още толкова хиляди години.

(4, с. 174)

23 декември

Пред всички мъже, които представят един човек, седи днес едно голямо изкушение. И ако днес мъжът съгреша, ужасно ще бъде положението. Ако мъжът съгреша, грехът ще бъде двойно по-голям, отколкото грехът на жената. Затова именно сега трябва да дойде жената в света да царува, а мъжът трябва да стане слуга на жената. Досега жените бяха слуги, понеже те съгрешиха първи. Сега мъжете трябва да станат слуги, преди да са

съгрешили. Иначе, ако съгреши и после стане слуга, опасно е положението. Мъжът трябва да стане слуга на жената, да се пази от греха. Той трябва да се ползва от нейната опитност.

(4, с. 174)

24 декември

Трябва да имаме едно свещено чувство, когато дойдем до изпитанията, на които сега хората се намират... Трябва да имаме едно чувство вътре, като погледнем на растенията или на животните, като погледнем на себе си или като погледнем нагоре, към Слънцето, да имаме един свещен трепет. Някой път някои искат да знаят кой е заставил Христа да дойде на Земята. Христос дойде на Земята да научи Той сам какво нещо е Любовта и да я опита. Той дойде да научи какво нещо е страданието. Преди да беше дошъл на Земята, не знаеше какво нещо е страданието.

(3, с. 135)

25 декември

Някои питат: „Защо дойде Христос?“ Казах, че е трансформатор. Той трябваше да се справи със злото в света, да го превърне в добро, да изсмуче всички отровни газове на злото. Като се проля кръвта Му на кръста, Той внесе Своя живот в света и така подкваси целия живот на Земята, както инжекция или както преливане на нова кръв на някой старец – и той се обновява. Но трябва време, за да се прояви това действие на Христа.

(1, с. 37)

26 декември

Трябва да се стремиш да дадеш място на сродната душа да се прояви чрез теб. Отвори сърцето си към нея! Всичко най-идеално, което можеш да си представиш, ще си мислиш, че е сродната душа. Всички сродни души живеят в закона на Любовта. Всички сродни души съставляват едно цяло. Това тяло е Христос. В срод-

ната душа ще чувстваш присъствието на Бога и на Христа.

(1, с. 177)

27 декември

Аз съм пратен от Бога. Трябва да знаят, че не съм дошъл от само себе си, по мое желание, а съм пратен от Бога да работя за въдворяване на Царството Божие на Земята. Царството Божие няма форма. Бог говореше чрез Христа, Бог говори чрез мен! Идеите, които излагам в беседите и лекциите, са взети от Божественото. Аз съм дошъл, за да изявя Любовта, да я донеса на Земята. Това е моята мисия. Каквото е говорил Христос и каквото говоря аз, то е един и същ източник. Не са два източника. Но всеки Учител се различава, носи един свещен огън от невидимия свят и какъвто е огънят му, по това се отличава.

(1, с. 356)

28 декември

Моето определение за Любовта е: ако Любовта ти може да заличи вътре в теб твоите погрешки и погрешките на твоите ближни, това е Любов. Значи няма да се спреш на греховете на хората и когато дойдете до съвършената Любов, вие ще се намерите в един безконечен свят. Много мъчно е да простиш – не само да простиш, но и да забравиш, и не само да забравиш, но и помен да не остане от това. Дойдете ли до тази Любов, вие сте безсмъртни, вие сте безгранични.

(1, с. 152)

29 декември

Когато си във връзка с тази велика Любов, тогава разбираш Учителя си. Когато намериш Учителя си и когато Той те намери, Той ще бъде сляп за всички твои погрешки. Любовта ви в бъдеще трябва да бъде такава, за да можем да вървим напред. Всеки един от вас чрез Любовта трябва да заличи в своя ум и в

своето сърце всички погрешки и тогава ще дойде Господ да пише. На Господа Му трябва чиста книга, на която Той може да напише Своето Слово. Та сега Любовта трябва да заличи най-първо всички ваши погрешки, за да можем да тръгнем.

(1, с. 152)

30 декември

Висшата, идейната Любов се проявява към всички хора, без да подозират източника ѝ, отдето излиза. Обширна Любов трябва да изпълни душата на човека. Ако знаете отгдето иде животът ви, вие ще гледате на всички хора със свещен трепет, като на души. Щом обичате хората като души, и те ще гледат по същия начин на вас. Дойдете ли до тази Любов, вие ще бъдете свободни и щастливи.

(1, с. 162)

31 декември

Вие всички искате новото, но стоите и не се освобождавате от старото. Всеки

да чувства себе си и другите като души!
Новата епоха ще бъде любовна епоха
и затова ще освободи хората от ненуж-
ните страдания. Хората ще разберат, че
няма друг начин, освен Любовта. Това е
единственият Път с най-малко разходи.
Любовта е стремеж към незнaйното. При
този стремеж тя се разкрива на човека,
но тя вечно ще се разкрива, все повече и
повече ще се разлиства и винаги ще ни
бъде вечен възвишен идеал, към който да
се стремим.

(1, с. 156)

ЯНУАРИ

1 януари

Голяма е радостта на Любовта! Без да я изказваш, ще се радваш. Обичаш Бога – тайната е там! Че не могат всички да се обичат, това е вярно. Но че могат всички да се обичат, и това е вярно. Задача ни е да кажем на хората, че като имаме Любов – всичко имаме. Да обичам Господа, това е единствената права мисъл – с нея държа правата посока. Винаги трябва да се започне с Любов към Бога, иначе нищо не се постига.

(1, с. 108)

2 януари

Идеята за Бога се проповядва, понеже ние се поддържаме от тази Първа причина на живота. Това се нарича „арканът на нещата“ – положение, до което никой не е проникнал; положение в Битието, което носи в себе си безсмъртие; което

съдържа в себе си всички ония качества, до които учените хора сега искат да проникнат. Така е наречено това положение от учените хора, от алхимиците. Красота и чистота, разумност и здраве, богатство и слава, и живот – всичко се крие в тази тайна, в това състояние на Битието.

(4, с. 181)

3 януари

Любов към Бога ще осмисли живота ни, ще ни освободи от ограниченията. Любовта е храна, безсмъртното е там. Да добием връзка с Бога, за да намерим онзи елемент, който ни липсва – безсмъртието. Това е изгубеният ключ, изгубената дума... Когато човек влезе в Безграничното, той вече не умира. Да знаем, че има Един, на Когото можем да разчитаме.

(1, с. 119)

4 януари

Сега за пръв път се прави разумна връзка с Любовта. Турим ли за основа

Любовта, започваме еволюционно; а някои искат да вървят с Мъдростта. Но човек, като не е научил пътя на Любовта, не би могъл да върви. Има движения, които вървят преждевременно в пътя на Мъдростта... Ако човек не започне с Любовта, никъде не може да отиде. Любовта е най-лесният път! Другите два пътя – на Мъдрост и на Истина, са много трудни и са за малцина. Пътят на Любовта е за всички.

(1, с. 178)

5 януари

При неправилно развитие, когато човек не се упражнява в молитва и концентрация, теченията в него, вместо да отиват към горните чакри, отиват надолу и така се подпушват или се спира техният живот. Ще работите по този начин, че енергията да отива нагоре. Ще дам методи за това. Това става чрез концентриране на ума върху вечни Божествени идеи. Като мисли човек върху някой въпрос, събужда се човешката душа. Но нейното

събуждане трябва да стане постепенно,
не изведнъж.

(1, с. 69)

6 януари

Когато обичаш, Бог е доволен, понеже даваш ход на това, което Той прави. Като обичаш, ти проявяваш Волята Божия. Обичаш, за да се прослави Бог! В бъдеще човешкият организъм ще се измени и човек ще диша етер. Който обича, образува бъдещите органи за дишане. Ще се диша етер чрез симпатичната нервна система.

(1, с. 128)

7 януари

Да обича човек Бога повече от всичко, това значи да бъде монах. Когато човек се прилепи с Любовта си към Бога, скъсва всичките си връзки, за да бъде сам с Него. Това не е лесна работа. Човек да обича другите хора, но да не прави връзки – това значи човек да бъде сам с Бога

и да обича, без да образува връзки. Монах не значи бягство от света. Човек трябва да служи на Бога в света. Ако той се смущава кого и как да обича, не е монах. Той трябва да е научил това отдавна! Ако не го е научил, не е монах.

(1, с. 118)

8 януари

Свещената Любов има връзка със следното – да живее Христос в човека. Апостол Павел казва: „Не аз, Христос живее в мен.“ Това е общение, за което хората нямат понятие. Човек трябва да завърши с обикновените работи и тогава да дойде до мистичното. Когато се говори за Свещена Любов, то е една недостъпна област, която сама по себе си ще се разкрие. Други са там правилата.

(1, с. 133)

9 януари

Част от слънчевата енергия трябва да мине през Месечината, да дойде до

нас. Тя е непоносима иначе. Месечината е един трансформатор на слънчевата енергия. Ние трябва да възприемем тази енергия, за да стане достъпна за обработване на нашия ум. Ако сте приятели с Месечината, много малко ще боледувате. Когато развалите вашите отношения с Месечината, болестите идат много често. Щом човек се сприятели с Месечината, болестите идат малко. Всичко, което в Природата съществува, не е един произвол.

(2, с. 75)

10 януари

Умът е връзка между разумни Същества. Това е човешкият ум. Когато говоря за сърцето, разбирам: това са Същества, които са развили велики добродетели. Чувствата са връзка между тях. Следователно между моя ум и тия разумни Същества трябва да има връзка и между тия добри Същества и мене пак трябва да има връзка. После, под „воля“ разбирам ония

Същества, които са добили онази, мощната сила, които са строили света. Волята е една връзка, която ни свързва с тия, силните Същества. По тази сила постоянно върви този вътрешен ток. Ти трябва тъй да мислиш – че всичко можеш да направиш. Само така можеш да имаш големи постижения в света.

(2, с. 122)

11 януари

Като говорим да впрегнем ума на работа, като че ли ти си нещо повече от ума. В моя ум другояче седи въпросът: когато аз мисля за ума, това са Същества, които са завършили своето развитие – разумни, гениални Същества, които са строили цялата Вселена. Та като дойдем до тях, те ще ни покажат пътя, по който трябва да излезем от мъчнотиите. Няма какво да ги впрягаме – аз ще се впрегна на работа.

(2, с. 122)

12 януари

Еволюцията в света започва от Любов към Бога, преди това е инволюция. Щом човек съгреша, ще падне, ще инволюира, ала после ще се качи и ще бъде носител на Божественото в света. Ако увеличаваш Любовта си, имаш бъдеще... Любов към едного е опасно, а Любов към Бога е безопасно. Нашата Любов към Бога е отзвук на Божията Любов към нас.

(1, с. 118)

13 януари

Има едно мерило, което показва дали има взаимност в Любовта, или не – щом си доволен от Любовта си, това показва, че има взаимност. Когато си доволен от Любовта си, това показва, че другият те обича, обаче със своето обикновено външно съзнание може да не знае това, но Духът вътре в него те обича. Това е един дълбок вътрешен процес. Взаимната Любов засега е опасна, ако е едновременно на Земята. Затова когато единият

люби, да не иска взаимност долу на Земята. Небето не допуска това.

(1, с. 170)

14 януари

Във формите, които среща, човек трябва да види Божественото, но да не спре на тях, а да продължи по-нататък. Човек е част, а Бог е Цяло. Ти ще се привързваш не за частта, а за Цялото... Щастие е във възприемането на Божествената Любов. При Божествената Любов човек има Любов към всички същества и голямата радост, която изпитва, е присъствието на Бога, Който обича и змиите, и зверовете, и червеите наравно с вас. И от това състояние по-високо няма.

(1, с. 149)

15 януари

Двата полюса на една двойка не могат да се приближат съвсем. Те имат известно отношение помежду си, както двата полюса на Земята. В бъдеще, когато се

съединят две сродни души, те няма да се родят в едно и също тяло на Земята, но в отделни тела; обаче ще имат едно общо тяло, което ще ги обединява. И тогава те със своите отделни тела ще функционират като полюси в това по-голямо тяло. Тялото, което ще ги обедини, ще бъде по-фино, по-тънко и невидимо ще обгръща със своите сили тези две тела.

(1, с. 176)

16 януари

Човешката любов състарява, а Божествената Любов подмладява. Когато момата е много красива, като знае, че на някого ангелът е слаб, да си тури по-проста кърпа, та този приятел да отиде да работи, а не да си криви шапката. При човешката любов има удари. Ударите са прекаленото увличане, което идва и зашеметява. То заблуждава, въвежда в една област на бездействие и човек не може да работи.

(1, с. 144)

17 януари

Този, който не ви обича, той става причина друг да ви обикне. Всякога в живота, за да ви обикне някой, друг трябва да ви разлюби. Защото двама души, като ви обичат, ще ви разкъсат. Единият като хване едната ръка, другият – другата, и двамата са силни, ще ви разкъсат! Те са силни хора. За да си силен, ти с ума си трябва да ги хванеш, трябва и двамата да ги прегърнеш, да кажеш: „Аз съм, който ви обичам!“

(2, с. 182)

18 януари

Сега ние различаваме човека като мъж и като жена, разделен в своите полюси. Светлина, която не може да се пречупи – поляризира се, образува полюси. Мъжът и жената представят две половини, два полюса. И тогава се задава въпросът: какво може да стане с мъжа и с жената? Засега те са разделени на полюси, но за в бъдеще пак ще си дойдат на своето

място. И в Природата е така направено, че мъжът и жената живеят в едно тяло. Лявата страна е женска, тя господства в лявото полушарие. В Природата е така, че жената дава директивата, а мъжът изпълнява. Дясната ръка е на ума, а умът е на жената. Женският ум, женският полюс управлява света.

(4, с. 104)

19 януари

Че не ви обичат, това не трябва да занимава вашия ум. Че ви мразят хората, това не трябва да занимава вашия ум. Това са илюзии. Че кой може да ме мрази, когато Бог ме обича! Допущате нещо, което не съществува в света.

(2, с. 182)

20 януари

Любовта ни да бъде незайна. Обичаш някого – обичай го, Любовта не прави зло никому. Ще обичате някого, без да му кажете, че го обичате. Бъди носи-

тел на Божията Любов и не се бой, не се плаши от последствията. Не казвай това на хората, нека сами да усетят, че носиш Любов.

(1, с. 121)

21 януари

Вие знаете, че някой ви обича, но пак го побутвате: „Кажи, обичаш ли ме?“ Като ви каже, че ви обича, с това любовта не се усилюва, напротив – става наполовина, защото много мъчно се произнасят думите „обичам те“. И когато изговориш тези думи, то наполовина силата ти отива там и тогава силата на Обичта се намалява и даже съвсем се губи. Отива си ангелът на Любовта. Когато един човек почне да се изявява пред теб, че много те обича, най-после свършва с малко, понеже нищо повече не може да даде от това, което ти е казал, и свършва с нищо – това е инволюция на Любовта.

(1, с. 121)

22 януари

В истинската Любов чувстваш, че най-напред твоята Любов към някого е много малка, нищожна, и не я изказваш, но тя расте, увеличава се, докато я проявиш един ден в нейната пълнота и сила. Така отиваш към великата Любов, която е реална – това е еволюция в Любовта.

(1, с. 122)

23 януари

От челото ти, от главата ти да лъха хладина, а от лъжичката ти да излиза топлина. Горе на главата е Месечината; челото е отражение на студената светлина; на лъжичката е отражението на слънчевата светлина. Ти като туриш ръката си на слънчевия възел, трябва да излиза топлина. Сърцето, за което вие говорите, то не е физическото сърце, то е слънчевият възел. Другото сърце, то е само физическото сърце. Човек има три сърца. Едното сърце е лъжичката, другото е между дробовете и третото е отзад на главата. Когато тия три сърца функционират пра-

вилно, когато сърцето прекарва движението на кръвта правилно, то е нормално състояние.

(2, с. 48)

24 януари

Вижте сега какъв малък опит може да направите. Когато човек е нормален, като тури ръката си, ако ръката е чувствителна, като тури ръката си върху една глава, ще забележите, че от дясната страна излиза едно студено течение, а от лявата – едно топло течение. Когато човек се разболее, цялата глава е топла. Щом туриш ръката си и цялата глава е топла навсякъде, този човек не е в нормално състояние. Когато туриш ръката си – да отбелязваш студеното и топлото течение на главата, то е най-хубавото състояние.

(2, с. 48)

25 януари

Три категории мисли има в света. Физическите мисли остават складирани горе при веждите, там е складът на фи-

зическия свят. Онези хора, които имат силно развит обективен живот, долната част на челото е развита. Онези, които са живели в духовния свят, средната част на челото им е развита. Там са складирани мислите. Ония, които са живели в мисълта, в горната част на челото са складирани мислите им. Аз като погледна един човек, виждам где складът му е по-голям. Някой има голям склад на физическото поле, малък в духовния и в Божествения свят. Трите склада еднакво трябва да бъдат пълни. Като дойдете до сърцето, и там има три склада.

(3, с. 25)

26 януари

Ако ти нямаш любов към ума си, ако нямаш любов към сърцето си, ако нямаш любов към тялото си, ти не можеш да предадеш никаква любов към хората... Казвате: „Не ми трябва любовта на хората, то е тяло.“ Така не се говори. Тялото е свещено жилище, в което живееш. От

тази любов на ума си ти може да раздадеш на хората, от тази любов на сърцето си ти ще дадеш на хората и от любовта на тялото си ти можеш да дадеш.

(2, с. 190)

27 януари

Помнете едно нещо: ние не можем да извратим законите на Природата и не можем да ги суспендираме... На човека не остава нищо друго, освен да остави Любовта да действа в него и в другите така, както тя се проявява. Не диктувайте на човека как да ви обича, нито пък той да ви заповядва как да го обичате. И той да вярва в тебе, както си знае, и ти да вярваш в него, както си знаеш... Тази свобода трябва да дойде, но ум се изисква за това! Най-първо, вие не постъпвате свободно. Вие въздействате на своите мисли, чувства и постъпки. Ако някой от вас прояви Любовта си, тогава всички му казват: „Много си се увлякъл. Посвий се малко, много далеч си отишъл.“ Какво

остава тогава? Ако отиде много надалече, не бива; ако остане много назад, и това не бива. „Значи трябва да се тури спирачка на Любовта.“ Казвам: проявявайте Любовта си, каквото ще да стане!

(4, с. 138)

28 януари

За предпочитане е да обича човек, отколкото да не обича, макар в Любовта си да направи една погрешка. Ако спре Любовта си, той ще направи една погрешка; ако пък прояви Любовта си, все ще добие нещо. Какво ще добие? И в свещените книги е казано: „За Любовта всичко можеш и трябва да пожертваш.“ Пожертваш ли всичкото си имане и богатство за Любовта, нищо няма да изгубиш... Ако вие дадете ход на една добра ваша мисъл или на едно добро ваше чувство, те ще се възприемат и от окръжаващите и ще принесат своя плод.

(4, с. 138)

29 януари

Не безразборна жертва, не да угодим на хората – а да се жертваме за тяхното повдигане. Ако се жертваме, жертва е, която повдига другите, същевременно повдига и нас. Аз за тази Любов говоря. В очите на тази Любов няма никакви противоречия. Не виждам никаква лосхавина в нея, никаква съблазън. Казвате: „Съблазняваме се в нещо.“ Любов, която съблазнява, не е минала през Божественото сърце. Любов, която не съблазнява, тя е Божествена.

(4, с. 258)

30 януари

Месечината играе важна роля – тя изтегля всички отрови от Земята. Ако не е Месечината, положението на хората щеше да бъде ужасно. Почти половината от злините – от това зло, което хората вършат на Земята, Месечината го изтегля. Тя е място на чистене. В това отношение тя помага на Слънцето. Силата на

чистенето иде от Слънцето, а Месечината го изпълнява.

(4, с. 177)

31 януари

Сега астралният свят е свободен от тъмните сили и днес става освобождение на физическия свят от тях. Знанието, което имат, тъмните сили са го откраднали от светлите Същества. Обаче знанието на светлите Същества расте, а знанието на тъмните – не, и затова те са ограничени.

(1, с. 25)

ФЕВРУАРИ

1 февруари

За да може да се моли добре, човек трябва да не пие. Ние, съвременните хора, трябва да се отучим от пианството. Всяка мисъл, която размътва човека, е пианство. Всяко чувство, което размътва човека, е пианство. Всяка постъпка, която размътва живота, то е пианство. С физическото пианство борба се води; от туй – астралното пианство, всички трябва да се освободите.

(3, с. 127)

2 февруари

Всичко онова, което ние правим, трябва да бъде разумно. Аз не искам нещата да бъдат еднообразни, понеже в еднообразието е грехът. В еднообразието престъпленията са неизбежни. В разнообразието има една вътрешна свобода. Свободни сте, когато всичко е подчинено

на Божественото. Подчинение без Любов – то е робство. Подчинение с Любов – това е свобода.

(3, с. 176)

3 февруари

Най-важни са две неща: да възприемем Божията Любов и да обикнем Бога, т.е. да обикнем всичко! Законът е такъв: ако Любовта на човека към някого е Божествена, тя ражда Любов към всички същества. Щом един човек може да обича едного, може да обича всички. Най-лошото е, когато не обичаме никого. Любовта трябва да я изпратим от нас, не трябва да я спираме. Като обичаш едного, тогава Любовта ти протича към другите, раздава се – твоята любов от него минава към другите.

(1, с. 158)

4 февруари

При едно положение двама души могат да останат заедно – само ако се оби-

чат. Следователно – по закона на обичта. Обичта към един човек в правия смисъл е обич към всички. Ти, като обичаш един човек, си в състояние да обичаш всички. Същевременно ти си проводник на великата Божия Любов. Като обичаш един човек, всички се обичат. Ако не обичаш едного, ти правиш процеп, през който влиза злото. Тогава хиляди и милиони хора ще пострадат. Ти може да седиш в една стая и от една твоя мисъл, от една твоя постъпка, от едно твое желание милиони хора да пострадат.

(4, с. 335)

5 февруари

Когато обичаш много хора, всъщност обичаш само Едного. Хората са прозорци, чрез които виждаш Бога – чрез техните души Го виждаш. Когато погледнеш едно същество, около което има огледала, то ти го виждаш на много места, но то е едно. Това е Бог.

(1, с. 110)

6 февруари

Много е важна проводимостта на човека за Любовта. Ако човек има облаци в мисловния и в чувствения си свят, той не може да възприеме Божествената вълна на Любов, която иде отгоре, но ако е чисто Небето му, ще я възприеме. По-хубаво нещо от Любовта няма! Който съжалява, че обича, се заблуждава. Ако се откажеш от Любовта, съкращаваш живота си. Та във вашата градина на Любов разработвайте всички цветя и посадвайте нови.

(1, с. 148)

7 февруари

Човек трябва да различава човешката любов от ангелската и от Божествената. Когато някой мъж се съблазни от формите на жената и обратно, това не е от тях. Тъмните духове правят това чрез тях. Човешката любов се проявява чрез целувки и прегръдки. Ангелската или духовната Любов се проявява чрез усмивката. Ако ти се усмихне този, когото обичаш, ти си радостен. При Божествената Любов

само като зърнеш този, когото обичаш, или като си помислиш за него, радваш се. При Божествената Любов няма противоречия, няма страдания. Тя се проявява чрез светлина. Погледнеш светлината и виждаш Бога навсякъде.

(1, с. 142)

8 февруари

Ако човек не знае да гледа на нещата, той не може да мисли. Следователно в умствения свят гледането е ядене. Да знаеш да гледаш, то е да знаеш да ядеш.

(2, с. 32)

9 февруари

Хората чакат да ги обичат. Този, който чака да го обичат, той е беден. Да искаш да те обичат, това значи да искаш да вземаш. А като обичаш, значи ти даваш. А нали е казано: „По-блажен е онзи, който дава, отколкото онзи, който взема.“ Който обича, е богат. Той не гледа дали го обичат, или не.

(1, с. 131)

10 февруари

Разликата между влюбването и Божествената Любов е в следното: ако Любовта, която имаш към някого, не хвърля сянка върху Любовта ти към Бога, тогава тази Любов е Божествена. Но ако твоята любов към някого хвърля сянка върху Любовта ти към Бога, тогава тази любов има примес. Да желаеш да те обича онзи, когото обичаш – това са човешки работи.

(1, с. 151)

11 февруари

Любовта трябва да бъде приложена. Полей и малкото цвете, поляй и голямото. За да познаеш Любовта си към някого, виж каква жертва можеш да направиш заради него. Любовта ти трябва да бъде абсолютно безкористна. Даже онзи, когото обичаш, да не подозира, че го обичаш. Любовта има една вътрешна страна – като обичаш някого, ти вече му даваш, понеже от теб излиза живот и се влива в

него, и ако той е болен, би оздравял; ако е тъжен, би се зарадвал; ако е грозен, би се разкрасил; ако е лош, би станал добър; ако е глупав, би поумнял; ако е обезда-рен, дарбите му биха разцъфтели.

(1, с. 184)

12 февруари

Любовта храни, Мъдростта учи, Исти-ната освобождава. При Любовта нещата стават лесно, светкавично ти дохожда наум как да постъпиш и се възрадваш. Онзи, който те обича, като дойде при теб, ако си болен – ставаш здрав, ако си лош – ставаш добър. Първата храна, с ко-ято човек може да се нахрани, е Любовта. Приближавайте се до същинската храна!

(1, с.125)

13 февруари

Промяна трябва да става и в този, който обича, и в този, когото обичат. Ако не стане промяна в този, който оби-ча, не може да стане промяна и в онзи,

когото обичаш. Не може Божията Любов да мине през нас и да не остави нещо от себе си.

(1, с. 137)

14 февруари

Невидимият свят или реалният свят, който се проектира на Земята, едновременно туря в нас две страни, две течения. Едното течение – на положителната страна на Любовта, а другото течение – на отрицателната страна на Любовта. Едното течение е, което минава през Божието сърце, а другото течение е, което не е минало... Вие искате да знаете коя е истинската Любов. Тази Любов е минала през Божието сърце, минала е през сърцето на всички велики души. Тя е Любовта, която твори. Дръжте се за тая Любов.

(4, с. 258)

15 февруари

Сега да минем към основното, към яденето. Ние имаме онзи велик закон

на истинското ядене. Истинското ядене седи в човешките мисли. Когато храната, която ядеш, събужда в тебе хубави мисли, тя е истинска храна. Ако тази храна не събужда хубави мисли в тебе, откажи се от нея. Правило, което прилагам към себе си: когато една храна не събужда в мен хубави мисли, оставям я настрана. Дето спазвам това правило, няма изключение в него. Всяка храна, която ядеш, ако събужда в тебе хубави мисли и чувства, тя е здравословна. Тази храна лекува човека.

(4, с. 92)

16 февруари

Индуските учени хора, които знаели това, всичките Посветени, най-първо започват с храната, водата, въздуха, светлината. В школите туй го държат като една непроницаема тайна и всичките ученици го учат там. Който може да го научи, той излиза учен – един адепт. А който наполовина го научи, той минава за факир – отвънка дава забавление на хората.

(4, с. 74)

17 февруари

Хората мислят, че се обичат един друг. Аз вярвам в тяхната любов, само ако обичат Бога. Ако не Го обичат, любовта им към хората е подобна на огън, който е ценен, докато се е разгорял, и щом изгори, нищо не остава от него. Бог е най-високият идеал, към който човек се стреми... Някои се грижат да бъдат обичани и страдат от това. Да обичат Бога и ще ги обичат – това е тайната! Ако отношенията ти към Бога са правилни, тогава всички други отношения ще бъдат правилни.

(1, с. 114)

18 февруари

Единственото съвършено Същество е Бог. По образ и подобие сме направени Нему. Това, което човек има сега, тази форма не е още Божествена. Трябва да видиш духовното тяло на човека, за да имаш малко понятие за Бога. Казва се в Писанието, че Бог се е разкаял, дето

създал човека. Това трябва да се разбира мистично, а именно, че е дал преждевременно блага на човека и с това се е ограничил.

(1, с. 20)

19 февруари

Ние говорим за един Бог в света като Любов, Който никога не се мени. Туй, което всякога в нас остава неизменно, то е Бог. Единственото нещо, което в нас остава неизменно, след като преминем всичките изпитания в света, то е Бог. Питате: „Защо трябва да преминем тия страдания?“ За да остане Бог в нас. Като минем през всичките изпитания, Той ще остане в нас, Който е всякога неизменен, при всичките условия на живота. Затова трябва да минем всичките страдания, сиромашия, че онова, което остава в нас, неизменното, то е Бог, на Когото можеш да разчиташ. То е Реалността – туй, Разумното в нас, на което всякога трябва да разчитаме.

(3, с. 71)

20 февруари

Месечината играе важна роля във вашия умствен живот. Ако вие сте под нейно влияние, това показва, че постоянно трябва да стават промени във вас... Желанията се раждат от Слънцето, а пък мислите се раждат от Месечината.

(2, с. 74)

21 февруари

Всякога пазете едно правило: не се бойте! Вие се боите да направите една погрешка. Човек, който не прави погрешки, не може да прогресира. Погрешките, това са опити. Природата е правила безброй опити, по някой път милиони и безброй опити е правила. От всички безбройни опити избрала най-практичното, с най-малката енергия и с най-добрите приходи и резултати.

(2, с. 28)

22 февруари

Ние под думата „човек“ разбираме хора само на Божествената Любов. Всеки

човек, който е влязъл в областта на живота, той се е заблудил. Сега в любовта има много заблуждения... Аз казвам, че всеки момент, който ние минаваме, трябва да бъде пълен с Реалността. За пример, моята Любов не може да запълни вчерашния ден. Следният момент трябва да бъде запълнен с Любовта от следния момент. Съзнанието във всеки момент трябва да бъде запълнено. И волята всеки момент трябва да се усилива.

(3, с. 132)

23 февруари

Когато сте слизали, дали са ви добри съвети, но сте забравили това, което са ви казали. И това, което тук учите, в онзи свят не може да го научите. Силната воля се добива чрез препятствия във физическия свят. Защо слизат духовете? Защото само физическият свят може да кали човешката воля. За да се изпита един дух, за да може да се провери къде са неговите погрешки, необходимо е възплъщение и слизание на Земята. Така ще се направи

проверка – на Земята човек се показва какъв е.

(1, с. 246)

24 февруари

Душата се показва такава, каквато е, само на онзи, който я обича, а се крие от онзи, който не я обича. Само като обичаш някого, душата му се разкрива пред теб. Ние често постъпваме спрямо хората според тяхната външна проява, а не според това, което имат дълбоко в душата. Аз виждам как и най-големият престъпник всяка вечер плаче, моли се, съжالياва за своите погрешки. Значи има две същества, които живеят едновременно в човека.

(1, с. 242)

25 февруари

Като обичаш врага си, ти го обезоръжаваш! Любав към врага значи, че в миналото ти си тикнал този човек в крив път и си го направил враг. Отклонил си

го. Ще го обичаш, за да го върнеш в правия път. Като обичаш злите, ти ги смекчаваш... Умен човек е този, който може да превърне своя неприятел в приятел.

(1, с. 164)

26 февруари

За да обичаш врага си, трябва да обичаш Бога в него. Ти казваш: „Не мога да се помирят с него.“ Примири се с Бога, Който живее в него! Някой ти е неприятен – за Господа да ти е приятен. Ако хората те дразнят и не можеш да превъзмогнеш това, тогава не си разбрал нещата. Да простиш и да обичаш, това са много трудни работи. Има един велик закон в Природата: като прощаваш, ти добиваш своята свобода.

(1, с. 164)

27 февруари

Ние сме пратени да разрешим най-мъчните задачи. Ще разрешиш задачата на омразата чрез Любовта. Ти казваш:

„Няма да го мразя“... Така не се казва, кажи: „Ще го обичам!“ Трябва да покажем, че в нас има нещо Божествено. На врага ще гледаш да му направиш едно добро. Чрез това добро ще се парализира неговата сила, с която иска да ти направи пакост. Така ще го обезвредиш и той ще хвърли оръжието.

(1, с. 165)

28 февруари

Когато простиш някому и ти е неприятно да го срещаш, то не е прощаване. За Бога ще го обичаш! Ще постъпиш така, както Бог постъпва. Дали заслужава, или не, това ще го оставиш настрана. Господ, когато ти правеше добро, дали го правеше заради твоята добрина? – Правеше го за Любовта, която има. Еднакво трябва да обичаш и тези, които ти причиняват скръб, и онези, които ти причиняват радост. Писанието казва: „Ако не простите, и на вас няма да простят.“ То е Школа.

(1, с. 165)

29 февруари

По-съвършено от Любовта няма, но за да я разбереш на Земята, трябва да има мисъл. Мисълта е среда, през която се предава Любовта. Ако не мисли, човек не може да обича. Вън от мисълта Любовта е непонятна. Ние се стремим към съвършената Любов, това търсим. Любовта трябва да бъде в подсъзнанието, в съзнанието, в самосъзнанието и в свръхсъзнанието. Да проявяваме онази Любов, която не пресъхва!

(1, с. 148)

МАРТ

1 март

Народната мъдрост изобилства с много право казани изречения. „Ти ме изгори!“ – значи в любовта е имало повече топлина и по-малко светлина. При Любовта трябва да превърнем топлината в светлина, понеже сега се нуждаем повече от нея. Досега хората са туряли повече топлина, отколкото светлина, и има едно несъответствие.

(1, с. 136)

2 март

Винаги трябва да знаете, че Любовта е най-великото, най-разумното нещо. Не разделяйте Любовта от разумното. Всякога считай, че когото обичаш, е разумен. Не можеш да обичаш това, което не е разумно. Като обикнеш някого, ще станеш сляп за всичките му недъзи и в него ще се породи желание да се повдиг-

не. Няма ли ги тези два процеса, тогава Любовта не може да се прояви.

(1, с. 146)

3 март

Ти не можеш да бъдеш търпелив човек, ако нямаш Любов. Търпението е външната страна на Любовта. Следователно чрез търпението ще знаеш каква ти е Любовта. Един човек, който е нетърпелив, и любовта му е такава. Каквата му е любовта, и търпението му е такава. Ако попиташ: „Защо съм нетърпелив“, ще ти кажа: защото Любовта ти е малка. „Защо съм търпелив?“ – Защото Любовта ти е голяма.

(3, с. 140)

4 март

В нашето свръхсъзнание ние получаваме чиста Любов, но тя, като слиза и дойде в самосъзнанието, добива известен примес и тогава човек почва да обича доброто и злото. Това става, когато не сме

пречистени. След това този поток на висшата Любов слиза в съзнанието ни и ако нашето съзнание не е пречистено, добива още повече примеси, добива животински характер. След това тази Любов минава през подсъзнанието и отново се качва в свръхсъзнанието, за да добие своята първоначална чистота. Така по това колело минава Любовта и затова имаме разни степени на Любовта – животинска, човешка или физическа, духовна, умствена и Божествена. Любовта е Божествена, когато е свободна от примеси, когато е напълно чиста – такава, каквато слиза отгоре.

(1, с. 140)

5 март

Всички долни степени на Любовта не са още Любовта, а са нейната външна страна. Формите на Любовта са различни според степента на Любовта. Новата, или Божествената Любов, която ще се изяви на Земята, ще създаде нови форми

на Любовта. Старата Любов е произвела това, което виждаме, а новите форми, които ще създаде новата Любов, ще бъдат нещо съвсем друго. Но не искайте да внасяте формите на старата Любов към новата! Старото го оставете и като градите новото, гледайте да не се вдига прах.

(1, с. 140)

6 март

Благува човек, който е верен на своя дух, който е верен на своята душа, който е верен на своя ум. Под „ум“ аз включвам и човешкото сърце, и човешката воля... Човек минава за едно същество, което мисли. Човек служи сега само на своя ум и погрешката му произлиза от това. Много пъти се казва, че умът поражда всичките нещастия на човека по единствената причина, че човек слуша само своя ум. Но ще слушаш душата – това е майката, ще слушаш духа – това е бащата.

(4, с. 330)

7 март

Който няма Любов, той се чуди как майката издържа на всички прищевки и желаниа на детето. Майката, която има Любов към детето си, в тази малка форма тя вижда душа, която след време ще се прояви. В дадения случай душата на майката и душата на това дете живеят заедно. Затова майката е силна. Ако онзи, когото вие обичате, не може да живее във вас, т.е. неговата душа и вашата душа да живеят заедно, вие не можете да бъдете силни. Ако душата на Христа не живее с вашата душа, как ще бъдете силни?

(4, с. 120)

8 март

Вие имате съвсем повърхностни понятия за жената. Жената в Природата поддържа пулса на сърцето. Тя е тази, която регулира ритмичното движение на всички живи същества, на които сърцата ритмично бият в цялата Природа – и в растения, и в насекоми; всички имат

един пулс. Принципът на жената регулира този пулс. Вие ще схванете, че е една ваша другарка, и ще се ожените. Туй не е жена. Тази е жената, която регулира този пулс навсякъде – туй е Великата жена в света! Следователно да станеш против една жена да я хулиш, значи да се свърши светът. Ти да кажеш лоша дума за тази жена – тя веднага ще спре твоя глас и ти ще свършиш всичко.

(4, с. 196)

9 март

Ако искаме да развием своя ум, своя манталитет, ние трябва да дадем ход на мекия елемент в себе си, на девата или, с други думи – да дадем ход на човешката душа. Аз вземам душата и духа, които живеят заедно в човека, които наричам „ангела“ и „девата“, които са бъдещите мъж и жена. Мъжът ще бъде духът, а жената – девата, и двамата ще живеят заедно. Значи за в бъдеще мъжът – духът, ще носи светлината в себе си, а жената – ду-

шата, ще носи топлината, които са необходими като условия за вечния живот, за безсмъртието.

(4, с. 111)

10 март

Думата „жена“ е едно преходно състояние. Христос казва, че само в този свят ще има жени, а в бъдещия век нито се женят, нито за жена отиват... И щом няма да се женят, тогава няма да има нужда нито от жени, нито от мъже. Вие трябва да вземете тези думи не в буквален смисъл. Това значи, че служенето на жената в тази форма, в каквата я виждаме днес, ще престане; и служенето на мъжа в тази форма ще престане. Мъжът и жената ще минат в нови форми. Тогава те ще се кръстят в други имена. Жената ще стане дева, а мъжът – ангел. И тогава те ще разпределят своята деятелност. Мъжът ще носи светлината в света, а жената ще носи топлината. Мъжът ще носи живота в света, а жената ще носи знанието.

(4, с. 111)

11 март

Не разбирайте под „човек“ тази форма, която сега виждате. Всичките светове, които виждаме, са все населени с човешки същества, все като хората от човешката раса. Човешката раса е навсякъде по материалните светове, безбройни светове има. Не са само едно парче, всичките светове са населени. Ние засега мислим, че разумните хора са само тук, на Земята.

(4, с. 295)

12 март

Човек е онзи, който иска да служи най-първо на своите ближни, или аз вземам тази идея в прав смисъл – да служи на Бога. Под думата „Бог“ ние разбираме да служи на цялото Битие, на всички живи същества. Това значи още: неговата мисъл, неговите чувства, неговите блага да бъдат общи за всички същества. Този закон има и обратно приложение.

(4, с. 101)

13 март

Та когато говорим за физическия свят, за Божествения свят, аз ги поставям така: физическият свят, това е волята; духовният свят е сърцето, а Божественият свят е умът. Да съчетаеш физическия, духовния и Божествения свят, за да се прояви човек! Човек е хармонично проявление на физическия, духовния и Божествения свят. Това е човекът.

(2, с. 135)

14 март

Всички хора са излезли от Бога при различни условия, а не изведнъж. Отношенията между душите са различни, иначе щеше да има еднообразие. Отношенията между душите са съществували във вечността преди излизането им от Бога. Тези отношения са били отношения на Любов. Да ги възстановим – това е нашата задача днес. Отношения, които възобновяват онези извечни, първични отношения, са правилни.

(1, с. 145)

15 март

Едно цвете, ако Слънцето не го е гръло, цвете може ли да стане? Всички хора са цветя, посетени от разумни Същества. Степента на хората зависи от това, какви Същества са ги посещавали. Аз виждам някои цветя, посетени от някой ангел. Този ангел, като ги е посетил, той е оставил своите подаръци на цветето.

(2, с. 211)

16 март

Едно Същество от невидимия свят те обича чрез някого – може би една година, и после си заминава. След това намира чрез друг да те обича, после чрез трети и т.н. То е все същото Същество от невидимия свят.

(1, с. 158)

17 март

Има друга една раса в пространството, която слиза на Земята, по цялото небесно пространство царува. Тази раса има

две отклонения: едни от тях се занимават със съгъстяването на материята, а други – с разреждането на материята. Едните се занимават с култивирането на доброто, а другите се занимават с култивирането на злото.

(4, с. 234)

18 март

Аз не вярвам в доброто и злото, ако не приема едновременно, че те са еднакво силни и се регулират. Няма по-мощни сили в света от доброто и злото! Обаче Любовта, която регулира и доброто, и злото в света, е най-слабата сила, но тя ги регулира. И злото търси Любовта в света, и доброто търси Любовта – тя ги направлява. Любовта седи над тях и затова се казва, че чрез закона на Любовта всичко може да се подведе под един закон, който подчинява и злото, и доброто. Когато злото работи, то не съзнава, че е заставено да работи заради Любовта. И доброто е заставено да работи за Любов-

та, понеже и доброто е поставено натясно... Злото и доброто се борят в света, а Любовта е съединителната нишка, която ги примирява.

(4, с. 162)

19 март

Доброто, както си го представяте, то е цял един свят. Доброто е най-красивият свят в човека. Доброто и злото са два противоположни свята. Дървото на познанието на доброто и злото, половината от това дърво раждаше добри плодове, половината – лоши плодове. Ева яде от лошите плодове. Дървото беше разпределено: половината лоши плодове, половината добри плодове. Казвате: „Как така да бъде?“ – Ашладисано дърво било. Едната страна била дренки, другата – сливи.

(2, с. 73)

20 март

Щом имаме порядък на егоизъм, насилието е неизбежно; а щом имаме един

Божествен порядък на Любовта, тогава насието е излишно и се изключва. Големият ще уважава правата на слабия. Като види някое дребно животно, например мравка, ще я заобиколи, няма да я стъпче. Няма да сече дървета безразборно. Човек, като придобие сила, забравя се и се възгордява – там е грехопадението.

(1, с. 351)

21 март

Силата на човека седи в неговата интензивна мисъл. Интензивната мисъл и интензивното чувство са, които проникват и изпълват пространството. Има обмяна вътре. Расте тази мисъл, няма празнини. И ако в себе си имаш тази пълна мисъл, грехът не може да влезе в тебе. Може ли вие да ме заставите да ям един мухлясал хляб? Казват: „Грехът е наследствен.“ Казвам: може ли да заставите един цар да яде мухлясал хляб? Невъзможно е, никога.

(3, с. 35)

22 март

Понеже Бог днес създава всичко ново, казвам, че и Любовта сега е влязла в света в съвършено нова форма. И в това отношение всеки човек, който влиза в света, трябва да знае как да предаде Божествената Любов. Това е най-голямото изкуство! И това изкуство трябва да подкваси старата наука, старата религия, старата музика, старата социология – всички науки трябва да се подквасят с великото изкуство на Любовта. Семейният живот, както и отношенията на всички хора, трябва да се подквасят с тази велика наука за предаване на Божията Любов, на този велик Дух, и едва тогава ще имаме ново общество, нови отношения между хората, ново разбирателство. И тогава вече ще можем да говорим за новото.

(4, с. 122)

23 март

Ако днес дойде Христос, ще каже, че трябва да се обичате. Да, но трябва да на-

правите една програма как трябва да се обичате! Няма по-мъчна наука в света от тази, да се научите как да се обичате. Лесно е да се обичате, но специфично да знаете как да предадете, да изявите своята Любов към хората, към всеки едного отделно. Някой път може да уплашите човека с любовта си. Един казва: „Имам един познат, който така ме стисна от любов, че ми изкълчи ръката. Не ми трябва неговата любов.“ Оплаква се човекът!

(4, с. 122)

24 март

Под „рай“ разбираме установения ред на нещата, в който съществуваше една разумност. В личния егоизъм хората трябваше да напуснат рая, вследствие на което след дълъг период, който наричат „еволюция“, ще дойдат при по-добри условия. Тази еволюция ние наричаме „еволюция на човешкото отклонение“, т.е. деволуция... Та сега ние търсим причината на злото в света. Откъде е дошло то? Много просто – от личния егоизъм

на човека. Ако се освободим от него, ще влезем в колективния егоизъм.

(4, с. 386, 390)

25 март

Какво значи „изгубен рай“? Това значи изгубена Любов. И как може да се придобие изгубената Любов? Като мисли човек върху нея, отвътре ще дойде просветление... Изгубената дума е в рая. Понеже хората са извън рая, тази дума не е за тях. Те трябва да се върнат в рая, т.е. да възстановят послушанието си към Бога. Човек не може да добие изгубената дума, ако няма послушание към Бога или пълна, абсолютна Любов към Бога... Всеки ден човек да размишлява върху Любовта, за да добие изгубената дума и да бъде свободен.

(1, с. 189)

26 март

Самоотричането е духовна Любов. Страданието е материал, който след като отработиш, ще получиш радост. А само-

отричането е материал, от който се образува ангелската Любов. Ангелът само като помисли за Бога, отрича се от своето блаженство в рая и идва на Земята да помага. Сам слиза да помага, само като помисли за Бога, а не по заповед. Човешката и духовната Любов са материал за Божествената Любов.

(1, с. 136)

27 март

Ревността е извън Любовта. Ревността не е нещо, което вие сте проявили. Други се карат и вие сте намесени в това каране. Има една ревност от паднали духове, които заблуждават хората. Всички заблуждения, в които се намирате при Любовта, са теории на падналите ангели и вие ги развивате и посочвате за Любов това, което не е Любов.

(1, с. 174)

28 март

Любовта се проявява правилно, когато този, който те обича, е готов да напра-

ви всичко за теб, а и каквото ти му направиш, го оценява. На този, който те обича, ще му кажеш да не застава между теб и Бога. Щом тези, които се обичат, дойдат един до друг по-близо, отколкото трябва, тогава се раждат всички дисонанси... Не питай как ви обича някой и защо ви обича. Искаш ли да морализираш, това не е Любов. Любовта е извън човешкия ум, извън човешкото сърце и извън човешката воля.

(1, с. 192)

29 март

Ако един човек, на когото ти служиш, не те обича – ти не си свободен. Ако той те обича и ти му служиш – той те освобождава. Ако ти му служиш без Любов, и той не е свободен. Ако той приема твоето служение, което ти му правиш, ти си свободен. Ако правиш някому услуга без Любов, той не е свободен – ти го заробваш. За да бъдем свободни, аз трябва да правя нещата с Любов и вие трябва да ги приемате с Любов. Ако вие ги приема-

те с Любов – аз съм свободен. Ако аз ги правя с Любов – вие сте свободни. Тези максими трябва да ги пазите. Вън от тия закони няма втори. Ако правиш нещата с Любов – освобождаваш другите, ако на вас ги правят с Любов – освобождават вас. Едновременно всички трябва да бъдем свободни.

(3, с. 176)

30 март

Тези, които се обичат, имат връзка горе. Любовта, която се проявява тук, на Земята, не е на физическото поле. Тя е горе, в духовния свят. Любовта не е от физическо естество. Тя е от духовния свят. Любовта дава свобода, простор. Тя няма нужда от стражари и пазачи. А човешката любов следи къде ходиш, какво правиш. Думата „любов“ е псевдоним. Не знаете името на Любовта. Ако знаехте това име, каквото кажехте, щеше да стане. Вие не живеете в причинния свят. Той за вас е непонятен. Който влезе там,

ще разреши всички мъчнотии. Сега хората само сънуват за него.

(1, с. 154)

31 март

Като срещнеш един човек, който те обича, желае ти доброто, и почнеш да се съмняваш дали те обича, или не, ти на себе си тогава ще причиниш пакост. Ако той те обича, казвам: тази обич не е негова, тази обич е на Бога. Бог те е погледнал през очите на този човек. Ти се съмняваш в Любовта на Бога – тогава в кого можеш да вярваш? В дадения момент, когато един човек те обича, тази Любов се дължи на Онзи, Който ти е дал живота.

(4, с. 78)

АПРИЛ

1 април

Всички вие говорите неща, които не са верни. Казвате: „Тези дрехи са наши.“ Не са ваши. Как са ваши? Вълната взехте от овцете. Вие не я определете, не изтъкайте преждата, при това казвате: „Мои са тия дрехи.“ След това казвате: „Не разбирам правото в света.“ Най-първо, ние не сме дошли до едно разбиране какво е правото. В Природата съществува само едно право. Когато ти съзнаеш, че си част от Цялото и работиш за Цялото, то е твое право. То е единственото право в света. Ако ти чувстваш, че си част от Цялото и работиш за Цялото, и Цялото работи за тебе. То е твое право. Ако ти работиш за Цялото и Цялото работи за тебе, то е мощното право в света. Всяко друго право е лъжа. Всеки човек, който работи за Цялото и Цялото работи заради него, той е свободен. Всеки човек, който не работи

за Цялото, което не работи заради него, той не е свободен.

(2, с. 24)

2 април

Има една непроменлива Любов и една променлива. Не че е лоша променливата любов, но тя се променя, престава да действа, отдалечава се временно, за да си почине човек. Някой казва: „Онзи ме обичаше, а сега не ме обича.“ Онзи, който те обича, те е оставил точно навреме и ти е дал точно толкова, колкото ти е нужно. След това пак ще се яви, неговото вътрешно отношение към теб не се е изменило.

(1, с. 168)

3 април

Ако Любовта е достояние на човека, защо се губи? Ако ние я създаваме, защо се губи? Значи тя не е наше достояние. Днес имаш Любов, утре изчезне. Казваш: „Къде отиде?“ Сега не трябва да се спъ-

вате от това, туй не е отричане на онези възможности. Онова, което минава през вашето сърце, мислете – това е само начатък, едно малко начало на Божественото. А вие гледайте това начало да се увеличи. Нито един от вас още не е оставил Любовта да подейства в него! Като дойде Любовта, вие се плашите. Вие всички се плашите от Любовта!

(4, с. 299)

4 април

Някой казва, че е разлюбил. Това не може да бъде. След отдалечаването ще има приближаване, но никой път няма откъсване. Между двама души, които се обичат, никога не може да има разлюбване... Станало е само едно разтягане на нишката помежду им, но не скъсване. Този, когото обичаш, не можеш да го разлюбиш. Онзи, който те обича, не може да престане да те обича. По едно време видимо може да престане да те обича, но това не е вярно – само инсталацията се

е прекъснала. Но щом дойдат условията, Любовта пак ще се прояви. Любовта не е престанала, но няма възприятия за Любовта на Бога, която минава през него. Чрез него Бог не е престанал да те обича.

(1, с. 167)

5 април

Когато те обичат, ти всякога ще се ползваш, и когато ти обичаш, също ще се ползваш. Та в Любовта всякога (дали си обичан, или обичаш), все печелиш. Истинската Любов е, когато отсрещният вижда Бога в мен и аз виждам Бога в него. Казва се в Писанието: „Даром сте взели, даром давайте!“ Това се отнася за Любовта. Когато обичаш някого, то Бог в него ти е проговорил, безразлично дали той Го познава, или не. Ти се радвай, че си видял Бога в него, радвай се, че Бог ти е проговорил чрез този човек!

(1, с. 47)

6 април

Щом човек обича някого, винаги ще го обича. Тази Любов не може да престане – може да отслабне, наглед може да се изгуби, но само когато човек заспива, т.е. потъне в други работи. После, когато се събуди, Любовта пак се проявява. Любовта, която човек има към някого, не е от това прераждане. Тя е от далечното минало, отпреди много съществувания.

(1, с. 167)

7 април

Любовта се отличава с едно качество, то е следното: онзи, който ви обича, той ще внесе един нов живот, едно ново разбиране, едно ново желание във вашия живот. Туй е качеството на Любовта. Ако сте мъртви, ще оживеете; ако сте болни, ще оздравеете; ако сте бедни, ще забогатеете. Защото външното богатство е израз на онова вътрешно богатство. Никога човек не може да бъде богат външно, ако не е богат вътрешно. Той ако придобие

туй богатство, ще го изгуби. Богатият човек работи, вътре той е богат и външно става богат.

(4, с. 299)

8 април

Който къса цветя, един ден и той ще заприлича на откъснато цвете. Откъсването на едно цвете се отразява зле върху човека. Хората не знаят това. Късането на цветята се чувства от Земята, която е един жив организъм. Свободата стои в разумното и позволеното. В човека има атавистични черти. Малките погрешки трябва да се изправят, понеже в противен случай стават големи.

(1, с. 250)

9 април

Всякога ще имате нужда от мене и аз ще имам нужда от вас. Защото Бог живее във всинца ни. Ние сме едно тяло и не можеш да презреш никого – всеки един човек, всяко едно същество. Аз като се

приближа до едно дърво, туря си гърба на него, погледна го и кажа: „Какво си хубаво дърво, колко нещо понасяш, колко добрини правиш!“ И казвам: „Като тебе искам да бъда!“ Минавам покрай един хубав извор, казвам: „Колко си хубав!“ Жив е той. Измива се, кажа: „Бих желал да бъда тъй чист като тебе!“ Мина покрай един камък, казвам: „Колко си як!“ И го погледя. Казвам: „Седиш на поста си.“ И аз мисля: „Искам да бъда като тебе.“

(4, с. 58)

10 април

Възкресението е събуждане на духовното тяло.

(1, с. 263)

11 април

Съзнанието още не е човекът, това е външната обвивка в нас. Самосъзнанието произвежда най-големите нещастия... Да се яви туй, новото съзнание, което наричаме възкресение! Онзи живот, който из-

ключва всичките страдания и всичките мъчения в света.

(4, с. 35)

12 април

При посещение на Любовта човек разбира как обича Бог. Тогава човек обича с велика Любов цветята, дърветата, змиите, вълците, буболечките, грешните и праведните и много нови идеи нахлуват в него. Няма по-красив момент от посещението на Любовта. Това наричат „възкресение“, тогава приемаш живота. При Божествената Любов вземат участие всички Същества от невидимия свят, тогава цялото Небе се проявява чрез човека.

(1, с. 171)

13 април

Христос казва: „Прости им, защото не знаят що правят.“ Това значи, че Той не иска да има връзка с хората, които Го насилваха, не иска да останат неприязнени

чувства в Него към тях. Защото връзките, създадени от неприязнените чувства, не са в наша власт и когато искаме да ги развържем, трябва да дойде някой отвън да ги развърже. А връзките при добри чувства са в наша власт да ги развързваме и да ги свързваме.

(1, с. 164)

14 април

Ако обичаш, ти живееш. Ние остаряваме от нашия егоизъм и се подмладяваме от Божията Любов... Няма по-красив момент от този, който наричат „възкресение“. Това е моментът, когато човек съзнае Любовта. Съзнаеш ли я, ти си възкръснал. И Любовта ти прави безсмъртен този, когото обичаш... Да познаеш Бога, това значи възкресение.

(1, с. 124)

15 април

Има една велика работа в света, която трябва да се извърши. Всинца ние живе-

ем в един неорганизиран свят, в една материя първична, която не се подчинява на Божиите закони. И тялото ни е създадено от тази неорганизирана материя. Най-първо Бог механически е образувал човека, че в него е вложил живота Си и той станал жива душа. Това са две степени. Най-първо организиране и после оживотворяване на тази материя. Ние не само трябва да се организираме, но трябва да се въодушевим, трябва да внесем новия живот, който сега хората наричат „възкресение“. Това е велика задача, която всеки човек има индивидуално. Пред всичките народи и пред човечеството седи една велика задача.

(3, с. 92)

16 април

Вие, ако вземете да четете цялата християнска литература, няма да намерите нито един тълкувател, никой не е изтълкувал защо Христос седя три дена в гроба, защо не беше един час, един

ден; защо седя три дена. Ще кажете: „Не е толкова важно. Човек и без да го знае може.“ Три дена значи: човек е засегнат – и тялото му, и неговото сърце, и неговият ум. Засегнат е целият човек. Ако беше един час, отчасти щеше да бъде засегнат. А така целият човек е засегнат. За в бъдеще човек има да се развива в три направления – физическо, духовно и Божествено. Когато някой ви запита защо Христос седя три дена в гроба, ще кажете: „За да ни покаже по кой път да вървим.“ Три пътища има на Земята, по които трябва да се върви.

(3, с. 89)

17 април

Светските хора се спират върху физическия живот на Земята. За тях Господ е възкръснал, когато си имат къщица, кога имат парици... Други разбират, като си имат къщица, като си имат парици, като си имат жена, като си имат дечица – Христос воскрес. Умре жената, умре той,

като Настрадаин Ходжа казва: „Като умре жена ми, половината свят се свършва, като умра аз – всичко се свършва в света.“ Третият път е да се служи на Бога. Защото в първия път, като искаш да имаш къщица, ще служиш на тази къщица... Жена ако имаш, деца ако имаш – и на тях ще слугуваш. Хората слугуват на къщата, на жената, на децата, но щом дойдат до Господа, искат Той да им слугува.

(3, с. 90)

18 април

Вие казвате: „Не си струва, защото Господ няма нужда от нашето служене.“ Да служим на Бога, се подразбира да се учим да прилагаме всичките добродетели, които съществуват, понеже целият човек е направен само от добродетели. Главата му, ръцете му, пръстите му, очите му, ушите му, носът му, устата му – всичките му органи са направени само от добродетели. И като изучавате законите на тези добродетели, тогава ще възкръснете.

Някой иска, без да изучава добродетелите, да възкръсне. Туй никога няма да дойде. За да обичаш, трябва цялото ти тяло да обича, понеже човек е сбор от голямо множество души. Някои ги изчисляват на 30 милиарда, други ги изчисляват на 300 милиарда.

(3, с. 90)

19 април

Някои от вас сте станали, не сте оживели. Някои сте оживели, не сте възкръснали. Три степени има: ставане, оживяване, възкресение. Като дойде ставането – то е за тялото. Оживяването е за сърцето, възкресението е за човешкия ум. Умът трябва да възкръсне, сърцето трябва да оживее, тялото – да стане. Който става, той е силен. Който оживява, той е топъл. Който възкръсва, той е учен.

(3, с. 14)

20 април

От новата Любов хората възкръсват. Нали е казано: „Като чуят гласа на Сина

Человечески, мъртвите ще възкръснат.“
Това е гласът на Любовта. От сегашната
любов хората умират, понеже има примес
в нея. Трябва да се проповядва чистота.

(1, с. 153)

21 април

Днес идоли не съществуват, но идо-
лопоклонски теории съществуват, които
ни държат далече, за да не доловим она-
зи Истина, която ще ни въздигне. Аз съм
за онова знание, което е отвътре. Аз съм
за онзи живот, който отвътре работи и
може да ни въздигне, да ни помогне, че
да бъдем ние щастливи на Земята, но не
на тази Земя. Коя Земя? Не сегашната –
тази Земя трябва да се промени малко.
Защото тъй, както е тя, има доста зараза,
нечистотии, и по един или друг начин
трябва да се очисти, за да можем ние да
живеем добре. И следователно, необхо-
димо е цялото човечество, всеки един
човек да се издигне над себе си! Това е
една от великите задачи.

(4, с. 68)

22 април

Казваме, че сега се увеличава вулканическата дейност на Земята. Коя е причината за това? Неестествените мисли на хората са оказали вече известно влияние върху строежа на земните пластовете и са изместили пластовете. Ние може да очакваме, че ако хората не си поправят умовете, ще дойдат земетресения и главите ще побелеят. Какъв е церът? – Да изменят своите мисли вече. И Писанието казва: „Гледайте да не ви избълва Земята!“ Не мислете, че Земята, на която ние живеем, е неразумна. Има една част на Земята, която е неразумна, но има друга част, която е разумна.

(4, с. 383)

23 април

Човек от пъпа надолу се регулира от центъра на Земята, а от пъпа нагоре се регулира от центъра на Слънцето. Ако не сме в хармония със Земята, тогава храносмилането ни е слабо. Когато сме в хармония със Земята, храносмилането е пра-

вилно. Човек трябва да бъде в хармония със Земята. Земята вземам като разумен фактор. Не мислете, че Земята е проста. Тя сама по себе си е нещо разумно... Има нещо творческо в Земята, с което ние трябва да бъдем в съгласие.

(2, с. 230)

24 април

Този, когото не можеш да търпиш, той ти дава това, което имаш... Туй, което привлича хората един към друг, то е онава, Божественото у тях. Когато Божественото се обменя у тях, те се привличат. Когато човешкото се обменя, тогава те се отблъскват. При човешкото хората се отблъскват. При Божественото хората се привличат. Щом се привличат, то е Божественото. Щом се отблъскват, то е човешкото. И едното, и другото са необходими. Ти не може да се привличаш, ако не си отблъснат, и не може да се отблъснеш, докато не си привлечен. Ако никога не си привлечен, как ще се отблъснеш?

(2, с. 130)

25 април

Когато обичаш някого, той не ти обръща внимание, но станеш ли пасивен, тогава той става активен и почва да те обича. Тъй че когато единият е активен, другият е пасивен. Става смяна. Великият Божий закон работи в живота. Не може да не обичате едно същество, което ви обича. Двама души не могат да се обичат едновременно. Единият обича, а другият оценява Любовта му. После ще се сменят.

(1, с. 170)

26 април

Когато обичаш някого, ти си приел и проявяваш Божията Любов. Когато обичаш някой човек, то душата му те обича горе, макар и физическото съзнание на този човек все още да не знае това. Ако обичаш някой грешник, то душата му горе вече те обича и приема твоята Любов. Няма да се минат една-две години, и той ще те заобича и долу, на Земята;

ще се обърне, ще стане промяна в него. И тъй, щом обичаш някого, душата му горе те обича. Затова казваме, че Любовта непрменно е взаимна.

(1, с. 169)

27 април

Всеки човек трябва да бъде обичан най-малко от един, но ако никой не го обича, тогава пак има Един, който да го обича – Бог. Да, над всеки човек все има едно око, което бди! Любовта не знае пространство. Където и да си, може в друга държава, на друга планета – тя е винаги с теб. Бог е създал човека, за да има към кого да прояви Любовта Си. Любов има само към Едного и когато обичаш някого, то ти си способен да виждаш в тази форма Едного.

(1, с. 387)

28 април

И човешката любов продължава, и тя не се губи... Човешката любов пак се про-

явява след периодическо заспиване на съзнанието за самата нея и постепенно се усъвършенства, префиня, докато стане Божествена. Човешката любов ще еволюира. Тя е Любов от Бога, само че има примеси. И един ден тези примеси ще се премахнат, страданията ще ги пречистят. Любовта не се губи. Всяка есен листата окапват и напролет отново поникват.

(1, с. 168)

29 април

Днес трябва да се започне с Любовта отдолу нагоре. Чрез Любовта хората ще научат смисъла на Мъдростта. Пътят на Любовта е път от малкото към голямото. Начинът, по който Любовта се изразява, е Мъдростта. Най-напред трябва да изучаваме вътрешната страна, а не външната. С Любовта ние изучаваме вътрешната страна на Природата... Сега иде новото разбиране за Любовта.

(1, с. 178)

30 април

Човекът на Любовта е огнище, което топли. Човекът на Мъдростта е фар, който пръска светлина. А човекът на Истината е хлебар, който дава хляб на всички, които минават. Всяка една работа, в която присъстват и трите прояви, върви без изключение.

(1, с. 32)

МАЙ

1 май

Когато човек прави нещо, да го направи така, както другите не са го правили никога. Трябва труд.

(1, с. 240)

2 май

Питам: роб ли трябва да бъде човек на Земята? Колко трябва да работи човек? – Малко трябва да работи! Невидимият свят изисква от нас повече да мислим, повече да чувстваме и тогава да работим, но не да се трудим и да се мъчим. Работата разпределя правилно труда.

(4, с. 423)

3 май

Ти си декламираш „Отче наш“. И не само ти, милиони същества има, които всеки ден декламираш „Отче наш“... Ако аз бях на ваше място, щях да чета „Отче

наш“ така. Ще кажа: „Досега, Господи, не съм чел „Отче наш“, както трябва. Много пъти съм казвал „Да бъде Волята Ти“, но досега не съм направил Твоята воля. Ще ми простиш. Аз искам днес да изпълня Волята Ти тъй, както е Волята Ти. Ще изпълня Волята Ти, както Ти искаш.“ Като се върна вечерта при Господа – да видя дали Той е доволен. Ще отида в света да изпълня Волята Му. Има доста работа, която може да се свърши, за да е доволен от моята работа. Ако е доволен, веднага ще видя в лицето Му, че Той е доволен от работата, която съм свършил.

(3, с. 102)

4 май

Любовта е нещо съществено, без което не можем. Когато намериш един човек, когото обичаш, без когото не можеш и той без тебе не може, то е Любов... Хората могат да се обичат само заради Едного в света. В света има само една Реалност, която не се мени. Тя е Реалност! Аз го на-

ричам Божественото в света – когато ти заради самата Любов обичаш някого.

(4, с. 310, 318)

5 май

Любовта е сила, желана от всички. Всички все към нея се стремят. Но има едно вътрешно състезание и в това е опасността. Онези, които продължават да те обичат и когато си отхвърлен от обществото, и когато си вече осиромашал – те са издържали изпита на Любовта. Когато обичаш някого и откриеш слабости и погрешки в него, но не отпадне Любовта ти – ти си издържал изпита на Любовта. Когато онзи, когото обичаш, не се отнесе внимателно към теб и не отпаднеш в Любовта си – ти си издържал изпита на Любовта. Когато онзи, когото обичаш, обича други и не се накърни Любовта ти – ти си издържал изпита на Любовта.

(1, с. 172)

6 май

Това, което е горе, ще слезе на Земята, а това, което е на Земята, то е било по-рано горе. Отначало Любовта може да бъде взаимна само горе, а после става взаимна и долу. Щом обичаш по Божественому, винаги има отзвук на Любовта, а дето хората не се обичат, то е привидно – някой те изпитва. Още като обичаш някого, твоята Любов има отклик в него. Не трябва да чакаме отговор. Проявлението на Любовта е само един момент... Всъщност Любовта е постоянна, непрекъсната, но ние я долавяме от момент на момент. Засега е така.

(1, с. 169)

7 май

Някой казва: „Какво означава животинското царство?“ Ония души, които не прогресираха, останаха като волове. Други, които не прогресираха, останаха като коне. Първоначално които не са прогресирали, останаха като дървета. Като виждам цели гори – това не е нищо друго,

освен душите, наредени в ония форми. Всяка душа, останала в тази форма, казва: „Нас повече от това не ни трябва.“ Дърветата са много горделиви. В тях гордост, колкото искаш. Не искат един бой от 1-2 метра, но 10-15, 50, 100 метра; някои 150-200 метра са се повдигнали. Понеже са доста учени дърветата.

(3, с. 19)

8 май

Гордостта в човека иде, когато той мисли, че няма нужда от никого. То е едно заблуждение. Казва: „Аз нямам нужда от никого.“ Имаш нужда от баща си, от майка си, от братята, от сестрите. Майка му девет месеца го носила – нямал нужда! Баща му го хранил – нямал нужда! Всичко в света работи за нас... Той има нужда от въздух, той има нужда от светлина, а казва, че не се нуждае от нищо. Къде е философията? Ние сме така зависими! Седи, в себе си се надул, казва: „Нямам нужда от никого.“ То е глупава работа.

(3, с. 86)

9 май

Когато един народ се възгордее и иска да бъде над всички, за него важи законът: „Гордостта предшества падането.“

(1, с. 33)

10 май

Бог ни оставя свободни, да се свържем ние с Него. При това се оттегля, когато вършим нещо. А като направим погрешка, Той ни казва: „Поправи погрешката!“, и пак се оттегля – свободата ни пази. Великото разумно Начало е винаги на страната на слабите. И ние трябва да сме винаги на страната на слабите.

(1, с. 20)

11 май

Всеки човек се вдъхновява според степента на своето развитие. За пример, ако един културен човек види една напълно красива мома, като ангел, той ще се вдъхнови от нея. Ако е поет, той ще напише едно хубаво стихотворение за

момата; ако е писател, ще опише нейната история. Ако е обикновен човек, той ще иска да я завладее, да се ожени за нея. Представете си, че в съдбата на тази мома е писано да не се жени! В който момент се ожени, тя ще умре.

(4, с. 348)

12 май

Сега аз засягам един въпрос, който се тълкува малко криво. Аз разглеждам женитбата от съвсем друго становище. Под „женитба“ не разбирам онова обикновено сдружаване, но сдружаване на разумни същества, които от векове още се познават, обичат се и са готови да се жертват един за друг. Засега статистиката показва, че такива двойки се явяват много рядко на Земята.

(4, с. 348)

13 май

Във всички свои съществувания човек ще учи четири неща: ще се научи да

люби Господа с ума си, ще се научи да
люби Господа със сърцето си, ще се на-
учи да люби Господа с всичката си душа
и с всичката си сила. Четири неща – като
ги завършим, ще завършим своето раз-
витие. Че ти искаш да се жениш – най-
първо, готов ли си да жертваш живота
си и всичко да дадеш? И този, за когото
се жениш, готов ли е всичко да даде, да
се жертва за тебе? Но ако и той, и ти не
сте готови да се жертвате, стойте си на-
страна. Живейте си тъй. Не можем ние
да бъдем благоприятни на Бога без Лю-
бов! Тази лъжа трябва да изчезне. Като се
приближаваме при Бога, всеки наш акт
трябва да бъде пълен с Любов.

(3, с. 120)

14 май

Непостижим е пределът на Любовта
– тя е вечен процес на растеж. Досегаш-
ните форми на Любовта са отживели. Лю-
бовта трябва да се тури в широка форма,
достъпна за човешкия ум. Предметът на

Любовта е неизчерпаем. Любовта е един красив свят.

(1, с. 136)

15 май

Сега човек употребява силата си по навика на животните, но доброто, интелигентността трябва да вземат предимство. Човек трябва да се отличава по доброто. В животинското царство правото е на силния, а в човешкото царство правото трябва да бъде на слабия. Новото не може да дойде по никой начин чрез насилие.

(1, с. 350)

16 май

Силата на човека седи в най-слабите подбуждения, които той може да има... Нещата като слязат, отначало са слаби, а после стават силни... Силните неща в света от Земята излизат и към Бога отиват, а слабите неща от Бога идат, към Земята отиват и стават силни, и отиват към човека. Слабото излиза от Бога, а силното

всякога излиза от човека. Следователно, ако вие възприемете силното – всякога от човека иде.

(4, с. 63)

17 май

Като обичаш, ставаш силен, а като те обичат, ставаш мек. Любовта ще се върне към теб от тези хора, които обичаш. Правеете разлика между Любов и Обич. Любов има онзи, който изпраща Любовта, а другият, който я получава и преценява, има Обич. После се разменят... В Любовта човек разбира що е Бог. Вън от Любовта не може да си представи що е Бог.

(1, с. 170)

18 май

Когато обичаш някого, ти пращаш към него сноп светлина и виждаш, че лицето му има красиви черти. И всеки път намиращ все нови и нови красиви черти в неговата душевност. Ще търсиш съществени качества, за които обичаш това същество. Да познаваш онова, което Бог

е вложил в него, това значи да познаеш Бога. А с познаването на Бога ще добиеш живота, защото е писано: „Това е живот вечен, да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога, и Христа, Когото си изпратил.“

(1, с. 154)

19 май

Вие не може да бъдете един шлифован диамант, докато не минете през големите изпитания. Няма да остане изпитание да не минете, за да се оформи характерът ви. Умът ви трябва да мине през известни изпитания, то е една необходимост. Изпитанията са процес на растене. Изпитанията на сърцето, и те са за растене. Сърцето расте. Има страдания и за самото тяло. Вас по някой път ви е страх, че страдате. Човек, който страда, придобива имунитет за безсмъртие. Като страда човек, той ще стане неуязвим за смъртта. Чрез страданието ние ще се домогнем до онова велико благо на Любовта.

(3, с. 37)

20 май

Има два закона на Любовта. Първият: когато аз обичам другите, това показва, че Бог обича мен. Вторият: когато другите ме обичат, това показва, че аз обичам Бога... Третият закон на Любовта гласи: Любов към себе си. Не смесвайте егоизма с израза „да обичаш себе си“. Любов към себе си в мистичен смисъл е да дадеш ход на Божественото в себе си и да имаш стремеж към усъвършенстване.

(1, с. 120)

21 май

Когато обичам някого, показвам, че аз съм по-силен от него – мога да дам. Когато той възприема любовта ми, той ще покаже, че е по-силен от мене. Два вида силни хора има: едните, които дават, другите, които вземат.

(2, с. 183)

22 май

Казвате: „Аз съм се горил!“ На мене мнозина са ми разправяли за любовта,

която гори. Аз вярвам, че любовта гори, но това е любовта на подпалените лещи – на лещите, които събират лъчите. Има лещи, които събират лъчите, а има и лещи, които разпръскват лъчите. Аз говоря за онази Любов, която разпръсква, а не за онази любов, която събира, концентрира и гори. Какво по-хубаво от това, човек да обича? Само в Любовта човек се усеща млад! Като залюбиш, ти се подмладяваш. Като залюбиш, твоят ум не се помрачава, но ти почваш да мислиш и сили добиваш. Тогава ти ставаш смел в постъпките си. Изгубиш ли Любовта си, ти се чувстваш стар, мисълта ти не работи и постъпките ти са несмели.

(4, с. 144)

23 май

Когато обичаш Божественото в човека, ти си на прав път. И това, Божественото, не ще го обичаш само в одного, защото то се изразява във всички. Когато обичаш Бога само в едно същество, ти Го

ограничаваш. Ако обичаш само едно същество, това е вече пречка между твоята душа и Бога. Не може човек да не обича всички, понеже Бог е създал всички. Някои хора мислят, че като обичат едного, обичат Бога, обаче човек трябва да обича множеството, понеже всичко е излязло от Бога и във всички живее Бог. Всеки човек е буква от Божествената азбука.

(1, с. 157)

24 май

Виждаме, че Христос, Който възкръсна, казва на Мария: „Не се допирай до Мене, защото не съм възлязъл още при Отца Си.“ Преди да отиде при Бога, Той се яви на учениците. Не отиде първо да се яви на Отца Си, а Той се яви на Своите ученици. Защо? – Да ги представи и тях пред Бога. Христос, ако беше се явил първо при Бога, Той щеше да представи само Себе Си, но Той се представи със Своите ученици – показва, че е свършил добре работата, която Му е била възложена. При

сегашните условия, ако във вас се яви желание да идете при Бога, какво ще Му представите, кажете ми? Че трябва човек да носи някаква идея!

(3, с. 91)

25 май

Христос казва: „Мир вам!“ Казва още: „Както Ме е Отец възлюбил, така и Аз ви възлюбих.“ След туй, като се яви на учениците Си, те станаха силни и смели и можаха да понесат страданията, разбраха смисъла на живота. С явяването на Христа пред тях разбраха смисъла на живота. Сега хората, като обикнат някого, влизат в една любовна каша и загазват всичките. Момата, като се влюби, изгубва смисъла на живота си. Майката, като се влюби, изгубва смисъла на живота. Детето замине, мъжът замине, и тя замине. Всички съвременни хора страдат все от любов... Да обичаш хората и да умират – това не е Любов... Да имаш онази Любов, която ражда вярата, която планини мести!

(3, с. 95)

26 май

Когато душата слиза от невидимия свят, тя си има програма, дадена от тези, които я ръководят. Ако човек умре преждевременно, през останалите години остава на Земята да работи невидимо и след това се качва горе. Има някои, които умират млади, но не умират преждевременно, защото такъв е техният план. Старите хора след заминаването си се прераждат след около 45 години. По-рано този период е бил по-голям. Децата се прераждат скоро – след 1-2-5 години. Младите след заминаването си се връщат след 3-5-10 години. Прераждането е благодат – дават ти се нови форми и условия, за да прогресираш.

(1, с. 245)

27 май

Според мене смъртта е един процес, който спира човека да се отдалечава от Бога... Сега ние винаги казваме, че този човек не може да живее повече. Та той никога не е живял! Той сега почва да жи-

вее. Вие мислите, че човек, който е на Земята, живее. Но човек, който е на Земята, той е на изпитание. Него само го изпитват може ли да живее. И след като го изпитат, ще го пратят на друго място.
(4, с. 67)

28 май

Ние се радваме, когато едно дете се роди, насърчаваме го да работи, да учи, казваме: „Дете се е родило!“ Но когато това дете порасне и един ден умре, ние казваме: „Умря този човек“, и ставаме тъжни. Ние не можем да свържем живота на детето с живота на стареца. Когато се раждаме – радваме се, когато умираме – скърбим. Това показва, че ние не можем да намерим тясната връзка, която съществува между живота и смъртта, вследствие на което смъртта внася в нас едно ограничение.

(4, с. 106)

29 май

Тези кризи, които имаме – туй, което сега наричат икономически кризи, туй смущение между хората, тази несамоувереност – всичко това се дължи на вътрешни сили, които работят за събуждането на хората, за да им покажат новия път, по който те трябва да вървят.

(4, с. 55)

30 май

Тъй както хората сега разбират живота, той е един минал живот. Сега хората преживяват живота на животните, на най-висшите животни. Този живот, който хората живеят, той е най-висшият животински живот. Едва сега хората стъпват в човешкото. Туй, което вършат, е само животинско.

(4, с. 206)

31 май

Казва: „Блажени нищите духом, защото е тяхно Царството Небесно.“ Пре-

веждам: блажени, които любят Бога с всичкото си сърце, с всичката си душа – тяхно е Царството Небесно. То е Новото учение, което идва в света сега да спаси света. Казвам: сега всички трябва да бъдете силни. Едно време бяха силни на земята. После станаха силни на водата. Сега станаха силни на ума. Сега трябва да бъдете силни и в светлината. Казвам: новите хора трябва да бъдат силни в светлината!

(3, с. 76)

ЮНИ

1 юни

„Блажени нищите духом.“ Казвам: блажени са децата. Но кога едно дете е блажено? Когато е в ръцете на една добра майка, че има кой да се грижи за него. Ако нямаше майка и беше оставено само, какво блаженство щеше да има? Никакво блаженство нямаше да има. Блажени нищите духом, които са в ръцете на майка си, но горко на нищите духом, които не са в ръцете на майка си. Тогава идват страданията. Казвам: гледайте да бъдете в ръцете на майка си... Зад всяко едно блаженство седи една Реалност. Ако вие нямате Реалност, ако нямате любовните ръце на майката, нищо тогава не може да се направи.

(3, с. 68)

2 юни

Искам сега да се освободите от ония заблуждения на миналото. „Блажени

нищите духом“ – аз бих го превел тъй: „Блажени любещите, защото на тях е Царството Небесно.“ Бих изгълкувал „блажени кротките“ – блажени умните, защото те ще наследят Земята. „Блажени гонените“ – блажени, които имат оръжието на Истината. Че туй е положителната страна! Вземаме „да бъдеш нищ духом“ – да има нещо в тебе. Ако аз имам хиляди градуси топлина, мислите ли, че някой враг може да ме барне?

(3, с. 70)

3 юни

Човешката душа е безплодна, когато не я изгълва Божията Любов. Докато Божията Любов и Духът Божий не изгълнят човешката душа, човек е странник, чужденец на Земята. Да благодарим за днешния ден, да благодарим за Божествения Дух, Който слиза и се вселява в хората... Когато слизат Божественният Дух и Любовта, която ще спаси света, тогава всичко става. И тогава всичките ни мисли, чувства и дела се благославят. Всич-

ко, каквото правите, правете го за слава Божия.

(1, с. 110)

4 юни

Евангелието, тъй както е книга, то е само една сянка. Но да се намериш във връзка с Духа, с оная разумна сила, която е писала тия неща! Ако ти можеш да влезеш във връзка, много хиляди работи има, които не са писани в Евангелието.

(4, с. 71)

5 юни

Човек е безкрайно малка част от това, което е. Неговият дух (на Небето) изпраща само една малка част от себе си, чрез която черпи опитност, и ако духът изпрати по-голяма част от човека долу, той става гениален. Под „обикновен човек“ разбираме този, който не е развил дарбите си; талантливият ги е развил, а геният вече твори. Сега извадете вашите таланти!

(1, с. 241)

6 юни

Любовта има съвсем особено качество и като влезе в човека, го подбужда да чете, да учи, да работи за Господа, да се възхищава и да вижда възвишеното навред. Като намериш Божественото в човека, ти си намерил същинския човек, а като намериш човешкото в човека, ти си намерил сянката.

(1, с. 151)

7 юни

Без Любов човек е кук орех – посаждай го, колкото искаш, нищо не става от него. Ако Любовта не дойде, заложените дарби ще останат недоразвити. Колкото повече ви обичат, толкова повече дарби ще имате. Чрез Любовта хората ще станат даровити.

(1, с. 127)

8 юни

Казваш: „Какво нещо е Божествената Любов?“ Божествената Любов може

да се чувства само, но не и да се разпривя. За Божествената Любов ап. Павел е дал малки обяснения в 13-а глава, Първо послание към коринтяните. Когато взимам думата „Любов“, аз разбирам онази космическа сила в света, която може да тонира човешкия организъм. Любовта, даже и в своето ниско проявление, е онази сила, която хармонира всички органи и дава импулс на човешкия живот. Любовта става причина за идването на светлината, на топлината, за науката, за хубавите отношения, за всичко в света. Тя не е само едно чувство, което весели човека, но тя е онзи велик Божествен импулс, който дава подтик на цялата Природа, на цялото човечество, и този подтик, в края на краищата, със своята мощна сила ще подобри света.

(4, с. 116)

9 юни

Живот е туй, което освобождава човека от ограничения. Едно семе в хамбара е ограничено. Постава се в земята, дава му

се живот. Под думата „смърт“ ние разбираме крайното ограничение на живота, защото в смъртта хората изгубват своето съзнание. Само че умрелият чувства, че той е умрял... Ние се стремим към онзи, пълния живот, който може да ни освободи от всичките ограничения. Смъртта е противоположният живот.

(2, с. 266)

10 юни

Всичките в сегашния живот считате, че всеки човек, който се мъчи, е светия. Не, той е мъченик. Светия става само онзи човек, който е победил смъртта. Човек, който умира, не може да бъде светия. Той е мъченик. Казва: „Стана светия, понеже се мъчи.“ Но с мъчение светия не се става. Извадете тази идея от главата си. Който победи смъртта, той е светия!

(3, с. 124)

11 юни

Всеки човек, като идва на Земята да се преражда, минава през едно място,

дето го потапят в една река, за да забрави всичко; защото ако помни всичко, той няма да учи новото. И като се връща, пак го потапят в тази река, за да си припомни всичко.

(1, с. 242)

12 юни

Смъртта не е нищо друго освен един закон за жертва, за самоотричане, за щедрост. Човек докато не се научи да умира, той щедър не може да стане. Онзи, който не иска да умира, и щедрост няма. Всеки човек, който го е страх от смъртта, той не е щедър.

(3, с. 167)

13 юни

Човек след заминаването си има следните работи: първо, да посещава небесните училища; второ, да работи на Божията нива, и то или между скоро заминалите, за да ги ориентира в новите условия, или между хората на Земята, като ги предпазва от зло (например може да му се даде

задача да поправи един грешник на Земята); трето, известно време заминалите участват в процесите на Природата, например работят върху растежа на растенията.

(1, с. 258)

14 юни

Заминаването от този свят може да го наречем издигане. Заминалият се издига. Физическият свят е свят на промените; няма защо тук човек да търси щастие, но при една друга култура това ще бъде възможно и на Земята. Смъртта е ангел с две лица: едното е страшно, а другото лице е толкова красиво, че по-красиво от него няма.

(1, с. 253)

15 юни

Ако имате десет извора, ще обичате най-много този извор, който дава най-хубавата вода. Когато обичаш някого най-много, в миналото ти е давал най-хубава-

та вода... Но този въпрос има една по-дълбока, мистична страна. Когато дойдем до свещената Любов, до Христовата Любов, тогава ти обичаш всички, без разлика какви са – грешни или праведни, добри или лоши, дали са те обичали в миналото, или не, дали са ти причинявали страдания, или не. Човек идва до това прозрение, когато се изкачи на свещените върхове на Любовта.

(1, с. 181)

16 юни

Който умира, отива в другия свят, за да вземе сила. Като няма кой да го кредитира тук, отива в другия свят. Като живееш тук и после като заминеш горе, ще влезеш в реалния живот и ще кажеш: „За нищо и никаква работа съм се тревожил.“ Заминалите, които не са събудени, живеят там в един свят на илюзии. Човек не трябва да се плаши от смъртта. Само че не трябва да има преждевременна смърт.

(1, с. 253)

17 юни

Един светия, един напреднал човек, изпитва Божествената Любов няколко пъти в живота си и тогава има блаженство, чувства Бога във всичко и обича Бога във всички. Всички други състояния на Любовта са духовна Любов, а не Божествена. Всеки светия е толкова влюбен, че от Любов е забравил светските неща. Той толкова се е прехласнал в онова, което е видял, че е забравил и да се облича. Идеалът му е толкова висок, че е забравил всичко, и докато чака писма отгоре, понякога ще поплаче за онова, което е видял.

(1, с. 147)

18 юни

Всеки, който пита какво нещо е Любовта, той е далеч от нея. Щом човек не е при извора, търси го. Човек трябва да намери извора на Любовта. Душата се приготвява за света на Любовта. Това е нейният копнеж. Човек се приготвява да стане възприемчив към нейните

трептения. В Божествения свят животът е като Любов!

(1, с. 154)

19 юни

Минеш покрай някое цвете – ще благодариш. Какво казва бялото цвете? – „Бъди чист като мене!“ Ухание има то, предава от себе си хубави мисли. Намериш червено цвете, казва: „Бъди активен, расти! Аз в земята бях долу, с труд и постоянство израснах.“ Червеният цвят като дойде, той плаши болестите. Ако има скандали в една къща, белият цвят е потребен, турете бялото знаме. Ако има война, бялото знаме вдигни. Ако хората са мързеливи, не работят, не мислят, не чувстват – вдигни червеното знаме.

(3, с. 8.)

20 юни

Божественото учение, или учението на Природата, е дотолкова важно, доколкото ние можем да вложим в него

нещо от себе си. В този смисъл всеки от вас трябва да работи. Ако се изкаже една идея, каквато и да е, тази идея по форма не може да се измени. Например идеята „обичай ближния като себе си“ се проповядва от две хиляди години насам, но като кажеш тази идея, ти трябва да вложиш нещо от себе си.

(4, с. 164)

21 юни

Вие проповядвате известен морал, който съществува. Но този морал е ценен дотолкова, доколкото вие влагате в него нещо от себе си. Ако вие не вложите в този морал нищо от себе си, той представля една обща идея за всички хора... Ако в това, което говорите за Любовта, внесете една нова насока, едно ново ваше разбиране в приложението ѝ, дотолкова тя става по-ценна. Това, което вие сте внесли, особеното – то прави самата Любов по-ценна, отколкото ако предавате само това, което от другите сте научили. Зна-

чи като говорите за нещо, то става толкова по-ценно, ако вие можете да внесете в него нещо ново – било в приложението му, било в разяснението.

(4, с. 163)

22 юни

Любовта е с много лица, многолика е тя. Любовта при цветята е цвете, при животните е животно, при хората Любовта е хора, при птиците Любовта е птица, при водата вода е. Всички форми взема, веднага взема техните форми, за да я разберат. Любовта е единствената сила, която слиза до нашето положение и си заминава. Тя не очаква. Никой не знае образът ѝ какъв е. Не очаквайте да се запознаете с нея. Тя ти услужва, взема твоето положение и си замине. Най-разбраното нещо в света е Любовта, и най-неразбраното нещо е тя.

(2, с. 170)

23 юни

Аз не искам да говоря за вашите погрешки, понеже те са и мои погрешки. По някой път аз говоря за моите добродетели, понеже те са и ваши добродетели. Аз говоря за Любовта, но знаете ли колко мъчно се предава Любовта? Материалните работи са най-голямата спънка за Любовта. Ти когато обичаш един човек, никога не му давай пари назаем. Ако го обичам, ще му дам ключа от касата си и ще му кажа: „Взemi, колкото искаш, и после ги върни.“ Ще го оставя да постъпи, както аз постъпвам... В Любовта трябва да имате абсолютно доверие един към друг.

(3, с. 162)

24 юни

Човек да влезе в Божествената мисъл, която Бог е вложил в цветята, е един друг еволюционен метод за развитие на шестото сетиво. Така ще влезеш във връзка с Божествения дух в цветята, който работи

в тях, и ще разбереш Божествените закони. Най-главното е да се направи връзка с цветята, и тогава Божественото от тях ще премине в теб и ще ти се изяви. Светлината, Божественото, което преминава през цветята, да премине в теб. Това е важното.

(1, с. 265)

25 юни

Можете да направите проверка, опит с влиянието на Месечината. Ако си много здрав, не гледай към Месечината, но ако си болен, ако имаш някаква болест или някакво неразположение, излизай вечер и се излагай на светлината на Месечината – тя действа лечебно, но по който начин да не спиш. Ако спиш, когато грее Месечината, и светлината пада върху тебе, тя е толкова опасна, колкото е опасна сянката на ореха. Ако сте в будно състояние, светлината на Месечината може да ви грее.

(4, с. 178)

26 юни

Вие не знаете още свойствата на червения цвят. Хубавите работи на трудолюбие, на любезност излизат от червения цвят. Но всичките побоища, спорове пак излизат от червения цвят. След като влезеш в един свят, дето има побоища, червеният цвят е в изобилие. Когато мъжкият цвят вземе надмощие, вкъщи има бой. Когато женският червен цвят вземе надмощие, има мир, но има и леност. Всички са мирни, всички искат да ядат и да пият и да се удоволстват.

(3, с. 58)

27 юни

Когато умът предава своите мисли на сърцето и сърцето правилно ги приема, този човек е умен. Когато сърцето предава своите чувства правилно на ума и умът ги възприема правилно, казваме, че този човек е добър.

(2, с. 133)

28 юни

Питам сега: де е вашето добро – отвън или отвътре? Аз говоря на онези от вас, които искате да бъдете ученици. Ученикът има задача да живее без закон. Той сам да бъде закон! Няма какво да ви съдят. Дотогава, докато ние чакаме Христос да дойде и да съди света, ние не сме разбрали света. Ако очакваме да ни съди и тогава да се подобрим, то е крива посока.

(3, с. 11)

29 юни

Ние сме за следното: направо да се влезе в общение с Бога. Човек трябва така да обича Бога и така да се изпълни с богатство и живот чрез Любовта си към Него, че да няма нужда да търси някои хора да го обичат. Той, като обича Бога, обича всички и всичко. С тази Любов не чувства празнота, която този или онзи да запълни в него, понеже се намира в изобилието. Щом съзнаеш, че има нещо по-

горе от теб, ти не можеш да не обичаш Бога.

(1, с. 107)

30 юни

Първите християни, които се занимаваха с християнската философия, не можаха да разберат, че са изпратени в света да дадат подтик на хората. Самата философия „не противи се на злото“ не можа да се разбере от християните; пък и сам Толстой, който поддържаше тази теория, не можа напълно да я приложи. Защо? Защото въпросът не седи само в това, да не се противиш на злото, но същевременно да въздействаш на човека да се прояви доброто в него. Бъди активен, за да се прояви доброто в човека, а щом се прояви доброто, ти ще имаш един съработник или съидейник в това добро.

(4, с. 155)

ЮЛИ

1 юли

Само Бог може да те научи как да обичаш хората. И додето не намериш доброто в човека, не можеш да го обичаш. В невидимия свят всички са еднакво добри и красиви, Любовта не прави различия. Във физическия свят имаме един образец – Слънцето. То грее еднакво на всички, но едни приемат по-малко, а други – повече. Някой казва: „Аз не съм като Слънцето, да огрявам всички.“ Че ти грей тези, които са около теб; Слънцето не огрява цялата Вселена.

(1, с. 159)

2 юли

Ако Месечината беше свършено господарка на Земята, хората нямаше да бъдат свободни, те щяха да изгубят свободата си. И Слънцето упражнява известно влияние върху Земята, но Слънцето не е

пълен господар на Земята. Месечината регулира слънчевата светлина. Ако Месечината не съществуваше, тогава светлината, която излиза от Слънцето, нямаше да се регулира правилно, вследствие на това и нашият организъм щеше да бъде устроен другояче. Днес нашият организъм, вследствие влиянието на Месечината и на регулирането от нея на слънчевата светлина, е по-хармонично устроен. Това е по отношение на Месечината като емблема на вътрешната красота. И затова вие трябва да изучите ония закони, на които се обуславя тази красота.

(4, с. 184)

3 юли

Вие още не можете да оцените силата на едно хубаво проявено чувство от човека. Ако сте силно възбуден или раздразнен, или обиден нещо, но ако можете в дадения момент да се въздържите, вие не можете да си представите каква полза ще извлечете след време от това въздържа-

ние! Вие всякога сте готови да се защитавате и да казвате: „Какво право имаш ти да ме обиждаш?“

(4, с. 155)

4 юли

Най-голямата услуга, която можеш да направиш, е да кажеш на някои хора по кой начин могат да излязат от това робство, в което се намират. Сегашният живот е едно голямо противоречие, понеже онова, което знаем, не можем да го приложим. Например имаш желание да утешиш един човек и почнеш да му говориш. Не бързай да му говориш! Седни при него и помълчете първо, после ще му говориш. Това е метод. Половин час ще чакаш и после ще му говориш.

(1, с. 185)

5 юли

Да помогнеш на човека, когато се намира в нужда, без да му кажеш дума, без да му дадеш вид, че го обичаш – в това

стои новото в света. Какво изисква Любовта от човека? Да обича всички, без да знаят за неговата Любов. Умният човек трябва да обича всички хора, без те да подозират това. Ако кажеш на едного, че го обичаш, той десет години наред постоянно ще иска проверки да види дали го обичаш, или не.

(1, с. 122)

6 юли

В Природата съществува следният закон: онзи, който те обича, и ти ще го обичаш. Нищо повече! В този закон няма изключение. Ако някой човек не те обича, това показва, че при дадените условия вие не сте един за друг. Не насилвай работите. Ако не дойде този, когото обичаш, предпочитай да останеш сам, отколкото да насилваш себе си и него. Може да дойде друг, но тогава ще имаш големи трудности и мъчнотии и ще съжеляваш за постъпката си.

(4, с. 141)

7 юли

Ако се влюбите в дявола и се ожените за него, мислите ли, че ще бъдете щастливи? И на някои казвам: „Не се жени!“ – „Как да не се женя?“ Не се жени за дявола. За кого трябва да се ожениш? Ожени се за онзи, който те люби, който те обича, но никога за онзи, който не те обича. Без Любов не се жени, защото ще имаш страдания. Ако не се ожениш, ще имаш страдания, но ако се ожениш, ще имаш десет пъти повече страдания. Моралът е там. Сериозна работа е женитбата! То е едно отношение на човека към Бога.

(3, с. 120)

8 юли

Не можеш да помогнеш на един човек, когото ти не обичаш. Не можеш да помогнеш и на себе си, ако не се обичаш. Не можеш да помогнеш на себе си, ако не обичаш Бога, Който е в тебе. Ти имаш признателност, ти гледаш лицето си в

огледалото, но ти още не си видял онова, което Господ е създал в тебе.

(3, с. 108)

9 юли

Вие си мислите, че сте това, което не сте. Вие мислите, че сте Иван, Драган, Стоян. Но това е една енциклопедия, един псевдоним. Кой ви тури това име?... Твоето име за теб е толкова важно, колкото са важни и твоите дрехи. Ако ти разбираш силата на твоето име... Аз да ви определя какво нещо е име. Всяко име, което се опетнява с какъвто и да е порок, то се обезличава. Щом направиш грях, твоето име се обезличава... Следователно аз поддържам: име е само това, в което никакво прегрешение не е направено. То е твоето име! Писанието казва: „Ще им се даде едно камъче, на което ще има написано името.“ И ти сам ще си го познаваш името. Всеки един човек сам трябва да си познава своето име, понеже силата на човека седи в неговото име. А името на

човека е написано на най-слабото нещо. И то е невидимо, никой не може да го види. И ти чрез големи усилия може да видиш написаното си име.

(4, с. 65)

10 юли

Има една свещена идея, която може да върши всичко в човешкия живот. Аз ви казвам сега, искам да ви го кажа, но не мога да ви го кажа. Чудни сте – във вашия съд не мога да го туря, вашите съдове не могат да го хващат. Не че нямам желанието, но това, което мога да ви кажа, аз не искам да се изгуби. Вие например ще кажете: „Ама той може ли да го направи това нещо, или само ни залъгва?“ Че вие не разсъждавате, както трябва. Ако ще ви залъгвам, всички трябва да ми платите. Залъгване без пари не става, с пари става, какво ще си губя времето аз! А понеже искам да имам с вас търговски операции на честни начала, мисля да ви кредитирам и ще се изплатите, както трябва –

без да подписвате полици. Ще ви опитам на вашата честна дума. Туй, което ще ви дам, готови ли сте да го приложите?

(4, с. 79)

11 юли

Някой казва: „Вие трябва да дадете ясни пояснения за обществения живот – за дома, за мъжа, за жената, за религията.“ Казвам: това не е моя работа. Ето и моето основание за това. Домът – това е един завършен процес, общественият живот – това е един завършен процес, религиозният живот – това е един завършен процес. Това са завършени процеси, неща свършени – те не могат да се доправят. Сега трябва нещо ново да дойде, съвършено ново! Старото аз не искам да го бутам, понеже се опасявам – може да падне някоя керемиди или камъче, може да ме осакати. Старите работи аз не искам да ги бутам, даже и праха им не искам да гълтам. Старото да си седи. Който го е направил, да го разваля. И който го

е направил, да го оправи. Чужди работи аз не оправям. Аз градя новото, за което съм пратен, нищо повече! А старото нека го оправят другите.

(4, с. 43)

12 юли

Други възразяват: „Ама Вие не изнасяте най-новите твърдения в науката.“ Чудна работа! Та аз не се занимавам само със знанието на Земята. За мене би било най-лесно, ако се занимавам само със знанието на Земята. А мене ме интересува и знанието на Слънцето, и на другите планети, на звездите. Умът ми е занят с такива велики работи, та не ми остава време да се занимавам с детинските работи на Земята.

(4, с. 44)

13 юли

За себе си аз имам едно правило: трябва да обичам хората! Как ще постъпват

другите, това оставям настрана. За себе си казвам: аз трябва да постъпвам тъй, както постъпва Онзи, Който е вътре в мене. И аз Го зная. Когато върша всичко, което Той желае, усещам една радост и Го познавам. И всичко, което поискам от Него, всичко става. Няма нещо в живота, което аз съм пожелал, че да не е станало. И болни мога да лекувам, и на сиромаси мога да помагам. Но щом се поколебая малко, веднага силата ми изчезва тогава.

(4, с. 58)

14 юли

Каквото и да съм казвал, хората търсят лесния път, вследствие на това всякога са изопачавали думите ми. Няма лесен път! Ето какво се забелязва в живота на хората: седи някой спокоен, доволен в себе си, и забелязва едно обновяващо състояние в себе си, някаква голяма радост в сърцето му трепва и той мисли, че от този ден изчезват всичките мъчнотии в живота му. Не, това е само предвестник на едно голямо страдание, което ще му

дойде. Някога пък в сърцето на човека ще се яви такава голяма скръб, такава голямо отчаяние, като че светът пред него се разрушава. Тази скръб е предвестник на една голяма радост, която ще му дойде.

(4, с. 101)

15 юли

Ако си болен, колко пъти трябва да се молиш? Болният даже не трябва да спи, постоянно трябва да се моли. Три-четири дена като е болен, денем и нощем да се моли, нито един ден да не прекъсне. Молитва, молитва, молитва! Някой казва: „Аз се молих три пъти.“ С три пъти болестта не си отива. Постоянство трябва, докато се образува връзка с Божествения свят. Щом се образува тази връзка, тогава нещата стават.

(1, с. 57)

16 юли

Ти трябва да разбираш закона. Не можеш да лекуваш един човек, ако не влезеш в него. Или най-малко, ти трябва да

вземеш неговото болезнено състояние. Мислиш, че можеш да лекуваш някого. За да можеш да го лекуваш, ти трябва да почувстваш каква е неговата болест и да можеш да я носиш. Ако не почувстваш, не може да лекуваш. Всички болести имат особени вибрации – понижение на трептенията и повишение на температурата... Всякога трябва да повишим трептенията на тялото и на температурата. Туй става с известни мисли или формули, които човек като внесе – той изменя вибрациите, откъдето и да са... Човек вечерно време от звездите може да вземе достатъчно светлина, с която да лекува една болест.

(4, с. 382)

17 юли

Често състоянието на хората се определя от силите, които действат в него. Ако умът вземе надмощие в човека, крайниците – ръцете и краката, изстиват. Ако вземе надмощие сърцето ви, веднага главата ще ви боли. Любовта е огън, главата

ще ви боли. Щом гори главата, сърцето е огън – то е взело надмощие. Щом волята ви вземе надмощие, тогава мускулите ви ще бъдат силни, ще искате да се борите, да сечете, да трошите, да хвърляте, да ритате.

(3, с. 25)

18 юли

Светъл ум значи човек да бъде свободен, да възприема светлината и да произвежда светлина в себе си. Пряката светлина е недостъпна за човешкия ум. Светлината, която имаме, е отражение, нагажда се към ума... Светлината – това е външното условие за проявление на мисълта.

(3, с. 78)

19 юли

За да бъде човек доволен, той не трябва да има дълго време контакт с хората. Трябва да живее и да се оттегли. Дълго време ако живее с хората, той не може да

бъде щастлив. Веднага ще се натъкне на техните мисли, ще се натъкне на техните чувства и на техните постъпки.

(4, с. 226)

20 юли

Реките се сливат една в друга. Преливането на душите е един вътрешен процес. Реките се сливат и бреговете преливат... При сливането става преливане от едната душа в другата. Това сливане и преливане може да става само между две души, между които има Любов. Същото е при нашите отношения към Бога. Във време на молитва да се почувства Любов към Бога, за да се реализира сливане и преливане.

(1, с. 147)

21 юли

Тъмните духове на ада, като влязат в Божествената светлина, нищо не виждат, а като влязат в ада – тъмнината е тяхната светлина. Щом държиш идеята за Бога,

ти си в Божествената светлина. Там тъмните духове са слепи, нищо не виждат и ти си спасен. Този е начинът да се отървем от тях. Една аналогия: нали бухгалтер денем нищо не вижда, а вечерно време вижда много добре!

(1, с. 394)

22 юли

Сега ние не трябва да туряме в ума си мисълта, че Любовта може да се прояви само в изключителни положения. Не, Любовта може да се прояви навсякъде. И ние виждаме, че тя се проявява навсякъде в Природата. И виждаме, че там, дето не очакваме нейното проявление, там се проявява тя. Любовта не се срамува да се прояви, дето и да е. Тя не се срамува от грешните хора, нито ги презира. Като минава покрай някой грешник, тя го потупва по рамото и му казва: „Няма нищо, ще се оправят твоите работи, това е временно положение.“

(4, с. 120)

23 юли

Правете разлика между погрешка и грях. Погрешките причиняват страдание. Грехът причинява смърт. Тази е разликата... Погрешките трябва да се организират. Когато човек прави погрешки, това е вечерно време. Като направи една погрешка, съзнанието трябва да бъде будно.

(3, с. 60, 64)

24 юли

Който е много неврастеник и е много нервен, да си кваси космите по три пъти на ден. Защото водата е добър проводник на електричеството. Той е събрал повече енергия, отколкото трябва. Не че изведнъж неврастенията ще изчезне от него. Но неврастенията се дължи на едно подпушване на човешките чувства... Ще си квасите главата с вода, в която да няма абсолютно никакви утайки. Вземи най-хубавата чиста вода, може отгоре – от

планината, от чистия извор да я вземеш, а не каквато и да е вода или застояла вода от кладенеца. Изворна вода! Опитите трябва да стават всякога с най-чистата вода.

(4, с. 36)

25 юли

Двама души, които се обичат, трябва да знаят каква дистанция да поставят помежду си. Тя не трябва да бъде нито много голяма, нито много малка. Разумността ще ви каже каква точно да бъде тя. Защото Любовта е огън. Нали ако доближиш неразумно до едно растение източника на топлина, то ще изгори!

(1, с. 150)

26 юли

Да обичам Бога е най-голямата привилегия, а хората могат да ме славят, че съм написал нещо – това са мимолетни работи, т.е. външни. Най-голямото благо за мен е, че обичам Бога! Като виж-

дам Слънцето и се ползвам от лъчите му, тогава могат ли да ме ползват хилядите свещи, които хората ще запалят? Има един важен въпрос, който трябва да разреши – каква трябва да бъде любовта ми към Бога. Ето важния въпрос!

(1, с. 107)

27 юли

Човек може да се свърже с невидимия свят чрез мисъл за Бога, съзерцание и молитва. Когато по този начин човек се свърже с невидимия свят, то напредналите Същества го свързват с тези души на Земята, с които са във връзка. Човек като мисли за Бога, за небесните неща, Любовта в него се увеличава. Най-добрият начин за създаване на условия, за да протече Любовта, е молитвата. Това е силен практичен метод. Другите методи са второстепенни. Щом направиш връзка с Първичната Причина, тогава благополучните условия отвсякъде се стичат.

(1, с. 132)

28 юли

Молитвата е хубаво нещо. Тя е едно мистично, особено състояние на душата. Няма по-хубаво състояние от това и то никога не трябва да дотяга на човека. Тя не трябва да бъде еднообразна, а разнообразна. Човек трябва да се моли и за другите. Да се моли човек – това е една привилегия. Молитвата е дишане на душата. При нея става пречистване на мислите и на кръвта. Едно правило: когато човек се моли с известни молитви, всеки път трябва да прибавя и от себе си нещо.

(1, с. 244)

29 юли

Докато хората обичат този или онзи, не са достигнали още до Любовта и не могат да имат резултат. Но пак е добре, защото ще стигнат, но по-късно. Нека човек да обича Бога! Като види една форма, да види в нея Божественото, да изпрати една любовна струя и да си отmine. Ще отправиш Любовта си към

планината, ще отпратиш Любовта си към красотата.

(1, с. 113)

30 юли

Каквото прави и най-малката буболечка, не мислете, че е глупаво. Също така и тревата има знания. Тя с години се е учила. Така че ние отвсякъде ще се учим – и от тревата, и от буболечките.

(1, с. 24)

31 юли

Нищо в Природата не седи в едно и също състояние, в една и съща форма. По някой път вие се безпокоите от промените, които стават. Например духне вятър – страх ви е. Защо? Вятърът е говор! Стане буря, още по-хубаво – като има буря, борят се, война има, воюват. Понеже се е насъбрала много пара във въздуха, въздушните атоми влизат в стълкновение с водните атоми, започват да ги гонят, казват: „Защо сте дошли тук?“ Онези бягат

нагоре, съберат се. Като ги съберат, хвърлят ги долу, казват: „Там работете, тук няма да се качвате, в нашия свят.“ Ние това го наричаме дъжд. Аз го наричам, че въздухът воюва за своята свобода. Казва: „Кой ви е канил тук? Затворили сте света. Заради вас ние нищо не виждаме. Тук сте дошли като господари. Не може така. Да си вървите!“ Това е поетическа форма, доста хубава поезия.

(2, с. 37)

АВГУСТ

1 август

Изучавайте психологически планините. Това става, като на всяка местност в планината ще прекарвате известно време и ще видите какво разположение ще имате, какви идеи и подтици ще се родят във вас. По това ще познаете какво е психичното действие на мястото. Отначало на Земята е съществувала Слънчева култура. Всичко хубаво, което имаме днес, е останало оттогава. После е станало падението, което обхваща дълъг период.

(1, с. 239)

2 август

Дето се говори, че на Олимп обитавали боговете, това не е било сегашната планина Олимп, а Рилският масив. Той е бил големият Олимп, който после е спаднал. А сегашният Олимп после се е оформил.

(1, с. 24)

3 август

Най-първо жената трябва да се отрече от старото си изкуство на готвене! Тя трябва да има милост към лука – като го реже, да му пее и да не кълца тъй ситно, но на едри парчета. Аз позволявам лукът да се реже най-много на десет парчета. Ако аз съм готвач, бих го нарязал на десет парчета. После ще нарежа картофите, ще туря солта, червения пипер, маслото и всичко заедно ще туря да ври най-много 25 минути, до половин час. Добре е картофите да останат малко несварени. Както аз разбирам готвачеството, не е хубаво картофите да бъдат много разварени. Нека възлюбеният се научи да дъвче малко, това е по-здравословно. По-добре е да се ядат сурови картофите или малко сварени. Това може да ви уплаши, но такива са новите теории. За да се прокара моята теория за готвене, изискват се най-малко сто години, затова се отказвам да я проповядвам и да я препоръчвам. И затова казвам: нека готвачите си готвят, както си знаят. Ако някой от вас иска да

направи опит по новия начин, това е неговата работа.

(4, с. 182)

4 август

Някой пита: „Накъде да си обърна лицето във време на молитва?“ – Това са неща външни. Щом човек мисли за Бога, той е обърнат към мистичния изток. Най-първо човек трябва да се освободи от известни заблуждения. И в най-дребните работи има една Разумност, която не е механическа.

(1, с. 35)

5 август

При молитвата Бог учи човека. Някой ще каже: „Как така, нали при молитва човек изпраща мисъл към Бога и говори с Него?“ Да, но при молитва човешката душа се отваря за Божествения свят, акордира се с Него, идва във възприемателно състояние към енергиите оттам и приема мисълта на Бога и от живота на Бога; тогава от тези пространства нахлуват нови

идеи в човешката душа. И след това през целия ден в човешкото съзнание идват нови, светли идеи и подтици, които е приел отгоре във време на молитва.

(1, с. 63)

6 август

Когато Божествената Любов е в теб, ти обичаш всички. Човек трябва да се преобрази, докато стане проводник на Бога. Това не може да стане с един удар. Когато се събудим вътрешно, ще видим, че всички хора са едно с нас, че те съставляват единство на един велик организъм, и тогава ще ни станат мили. И тогава, като видим хората, които сме мразили, ще се засраим, защото ще ни е знайно, че трябва да ги обичаме. Новата форма на съзнание е да усетиш, че животът на другите хора е твой живот. По-рано, като не си съзнавал това, ти не си бил готов да направиш нещо за тях, но щом съзнаеш това, готов си да направиш доста неща.

(1, с. 160)

7 август

Никакво декламиране! Силата на молитвата зависи от великата Любов, от мира и силното въодушевление да работиш за делото на Бога! Някои четат молитви и изговарят формули и мислят, че в това е силата. Но вътрешната сила е в изказването на благодарност и Любов при изговаряне на формули, молитви. Тогавата такива мисли и чувства, пропити с благодарност и Любов, ще образуват трептения, техните вълни ще минат покрай някой човек, който ще ги възприеме и ще почне да благодари. В това е силата на една молитва и на една формула.

(1, с. 63)

8 август

Вечер и сутрин, когато всички спят, когато няма кой да ви безпокои в самотата, вгълбете се, додето се съедините с онези души, които знаят да работят. Молецият трябва да търси тези, които се молят горе. То е едно изкуство. Тряб-

ва силна мисъл и да се поддържа връзка непрекъснато с невидимия свят, с Божественото.

(1, с. 58)

9 август

Всяка сутрин, като станеш, ти дали виждаш Господа, или не, помисли за Него и кажи: „Искам да бъда като Господа. Да мисля, както Той мисли. Искам моята душа да бъде тъй широка, както Неговият Дух. Искам да постъпвам точно тъй, както Той постъпва.“ Тази е най-лесната работа.

(3, с. 129)

10 август

Любовта не е нещо, което може да ти го предадат с думи... Има една свещена страна. Религията е място, дето имаме едно свещено понятие за Бога. Туй е вътрешен свещен живот – когато дойде до него, човек трябва да го държи чист. Пък ние туй го излагаме на показ – става вече обикновено. Щом човек стане обикно-

вен, той вече изгубва смисъла на живота. Човек всякога трябва да остане необикновен.

(3, с. 131)

11 август

Отрицателните мисли състаряват човека... Човек може да се обвие със своите отрицателни мисли като паяк в паяжината си. Какво трябва да прави, за да не остарява човек? Той трябва да замества в себе си всяка отрицателна мисъл с Божествена. Всяка сутрин, като станеш, кажи: „В мое разположение е да дам ход на своите дарби и способности, които Бог е вложил в мене. Аз искам да върша Волята Божия.“ Следователно, кажете ли по този начин, вие ще бъдете свободни от всякакви слабости. Не казвайте, че ще живеете за себе си, но кажете: „Аз ще живея за Онзи, Който ме е пратил на Земята.“ Ако живееш за себе си, ще бъдеш в затвора, в участъка.

(4, с. 424)

12 август

Всеки ден, като станеш, ти ще хлопаш на вратата на Любовта и ще започнеш сутрин с Любовта. На обед ще се разговаряш с Божията Мъдрост, вечерно време, като залязва Слънцето, ще търсиш Божията Истина. Ако можеш сутринта да приказваш с Любовта, на обед – с Мъдростта, и вечерта – с Истината, ти си в Божия път, ти си разбрал смисъла и в душата ти има вечна радост на живота.

(3, с. 51)

13 август

Смисълът на живота е в новото. Казва: „Аз съм алфа.“ Алфа е Любовта, омега е Истината... Началото е Божието проявление, Истината е завършекът... Довечера, като залезе Слънцето, кажете: „Бог е омега, ще опитам Божията Истина.“ Сутринта ще кажете: „Бог е алфа, ще опитам Божията Любов.“... Под „Любов“ ще разбирате онова, което Бог е създал. Вечер се спрете и благодарете за всичко

онова, което е минало в живота ви. В най-лошите работи, които са ви се случили, вижте Божествения промисъл. Намерете нещо добро в онова, което ви се случва.

(3, с. 53)

14 август

Човешката воля е в приложението. Приложението е на настоящето. Настоящото всякога трябва да го гледаме весело. Никога не гледайте песимистично на нещата. Ако разглеждаш настоящето, всичките блага са там. В настоящето е Бог. Ти си сляп за своето благо, мислиш някъде за бъдеще, какво ще станеш. Остави твоего бъдеще! После мислиш в миналото какво си бил. Остави това! Сегашното е важно. Днешният ден е най-важният ден! Ще си кажеш: „Аз живея в съвършенство днес. Ще използвам всички блага, които Бог ми дава.“

(3, с. 171)

15 август

Аз ако съм на вашето място, ето какво ще направя. Някой иска да бъде богат – ще гледа богатите хора в света. Щом другите са богати, и аз съм богат. Щом другите са добри хора, и аз съм добър. Гледам другите хора – ако са силни, и аз съм силен. Всичко онова, което съществува в Природата, то е и заради мен... Следователно погледнете на Слънцето! Ще кажете: туй, което Слънцето има, и вие го имате; туй, което Месечината има, и вие го имате; туй, което звездите имат, и вие го имате. Така трябва да се гледа широко на живота.

(2, с. 87)

16 август

Ако сте намислили вие да тръгнете някъде,... ако сте влезли във връзка с Природата, веднага ще се явят две линии, тънки облачета на ясното небе. Пътят е отворен. Тези линии показват, че по този път, по който вървите, всичко ще

ви върви по мед и масло. Ако по този път има някои черни облачета, онова, което вие искате, няма да го получите. Наблюдавайте сега. Защото аз поддържам, че успоредните линии се образуват от разумни Същества.

(4, с. 355)

17 август

Ти ставаш сутрин, смутен си. Ще идеш при Господа да видиш как Той мисли и как Той чувства. Обичай хората, както Той ги обича, и в постъпките си Господа ще вземеш за образец. Всяка сутрин трябва да ходиш при Господа да научиш как Той върши Своите работи, та и ти да ги вършиш, както Него. И в религията тази е задачата. То е едно предметно учение за живота, за самоусъвършенстването. По този начин ние ще се подмладяваме.

(3, с. 128)

18 август

В съвременното християнство, като дойдè Христос на Земята, Той искаше да

установи братство и сестринство, защото братът и сестрата – това са два стълба, това е положителната страна в живота. Аз оставям сега майката и бащата. Братът и сестрата – това са двете основи, върху които почива животът на човека. Той трябва да знае. Ако той има ясна представа какво нещо е брат, ако спазва качествата на брата, той всякога ще има помощта на когото и да е. Ако една жена спазва какво нещо е сестринството, ако знае какво е предназначението на сестрата, всякога може да бъде щастлива. Човек сам никога не може да бъде щастлив.

(4, с. 259)

19 август

Знай, че има Един, Когото обичаш и Който те обича. Човек трябва да е искрен, чист, да има винаги Любов и правилни отношения към Бога, за да могат Той и Бялото Братство да му съдействат. Ако човек остане сам да върши нещо, нищо съществено не може да извърши. Любовта към Бога може да поправи света – и

ще дойде истинският живот. Ще имаш само един Баща и всички други същества ще ти бъдат братя и сестри. Като оживее тази идея във вас, ще се оправят работите. Идеята „Любов към Бога“ влезе ли в света, ще разреши кардинално всички въпроси.

(1, с. 119)

20 август

За да се види дали ученикът е верен на една идея, той ще страда за нея. Да можеш да устоиш във всички съблазни, това значи да познаеш Бога. Първо посвящение за ученика е да мине през страдания и да устои в мир, равновесие и радост. Второ посвящение за ученика е да мине през радостта и пак да устои, без да се разколебае.

(1, с. 387)

21 август

Казвате: „Да бъде ден святи, да идем на Небето.“ Небето трябва да го снемем

тук, на Земята. Нашата глава да я накараме да се научи да живее в Небето. То е Божественият свят. Ще извикаме сърцето да живее в духовния свят и ще извикаме тялото да живее във физическия свят едновременно. Това е една от великите задачи, които сега предстоят на шестата раса. Аз я наричам расата на Любовта. Тя има тази задача – да живее човешкият ум в Божествения свят, да живее човешкото сърце в духовния свят и да живее тялото на физическия свят. Душа чиста, ум силен, Боже, постави в нашите тела!

(3, с. 28)

22 август

Ние няма какво да поправяме сегашния строй на нещата. Няма какво да поправяме краката на гъсеницата, нито пък условията, при които тя живее. Тия гъсеници сами ще изменят своя живот. След време ще видите, че те няма да бъдат гъсеници, а ще бъдат пеперуди. Туй разбиране на съвременното човечество –

то е само една епоха, през която минават хората. Вие не се занимавайте с лошите условия на живота. Туй е едно временно състояние, няма да трае дълго време – повече от хиляда години няма да трае. Хиляда години са един ден. Но онова, което е важно за младите... Туй учение е важно и за млади, и за стари едновременно.

(4, с. 265)

23 август

Като говоря за Учителя, аз разбирам това, което е в живата Природа. Всеки човек си има по един Учител. Туй е девственото начало в него, туй е вътрешната интуиция, туй е самосъзнанието, туй е свръхсъзнанието, туй е подсъзнанието, туй е съзнанието.

(4, с. 194)

24 август

Няма какво да търсим Любовта. Ние живеем вътре в нея, затова трябва да отворим съзнанието си, за да влезе в нас...

Има неразбиране на Любовта. Плашим се да не ни кажат, че обичаме или че ни обичат. Най-първо, ако обичаш някого по новия начин, той ще се реформира, ще стане като ангел, ще е готов на всички жертви за теб. Като дойде Любовта, ще ти израснат крила.

(1, с. 195)

25 август

Щом една болест не се маха, тя е дошла да се научиш на търпение. Сега няма само ревматични болки, има един любовен ревматизъм. Любовен ревматизъм, от който всички страдате. И млади, и стари страдате от любовния ревматизъм. Ние, съвременните хора, не сме достатъчно изправни със себе си. Тебе те е страх да признаеш, че носиш в себе си Божията Любов... Има чешми, които трябва да бъдат затворени, обаче не се позволява Божествените чешми да се затварят. Човешките може да се затварят, Божествените – никога! Дойде човешката любов

– обърни ключа; дойде Божествената
Любов – остави я да тече.

(3, с. 145, 149)

26 август

Вън от Любовта има само терзание. Всички други учения, с които се храни човек, приличат на мухлясал хляб. Любовта е светлина, която излиза от Бога. Тя не е нещо, което може да се складира. Като слиза, Любовта минава през теб и в същия момент трябва да я употребиш. Всяко нещо, направено без Любов, е осъдено на смърт и се разрушава. Любовта е път, който води към постижения, за които човешката душа копнее. В Любовта е Бог, а там, дето е Бог, всичко може да стане.

(1, с. 127)

27 август

В известен смисъл душата не е нещо установено... Какво човек трябва да разбира под думата „душа“? Душата е туй,

което включва всичко. Всичко онова, което е заложено в човека, което трябва да се развива във всичките векове, то се взема за душа. То е голям склад. Има и други определения.

(4, с. 267)

28 август

Когато си болен, ти имаш да плащаш на някое същество и сега, като боледуваш, му плащаш. Обаче като се обърнеш към Бога, идва Бог и плаща за теб и те освобождават – ти оздравяваш.

(1, с. 40)

29 август

Бог ни изпитва по два начина. Господ каза на Адам първата заповед в отрицателна форма: „От туй дърво няма да ядеш!“ Сега Той туря заповедта в положителен смисъл: „Ще обичаш враговете си!“

(4, с. 18)

30 август

Щом Любовта изчезне, щом изчезне онзи, Великият живот, тогава ще се явят всичките болезнени състояния, тогава ще дойдат лошите последствия, тогава ще дойдат астрологическите лоши аспекти. Казвате, че Сатурн това направил, Юпитер, Венера... Те нищо не са направили, ти сам си го направил! Човек е съществувал, преди да е съществувал Юпитер, планетите... Какво ще кажете тогава? Човекът беше, преди да беше планетата Венера. Тогава кой му влияеше в света, я кажете? Туй са сегашните символи в астрологията, с които ние обясняваме това, което има да става, но да считаме, че Венера е повлияла...

(4, с. 302)

31 август

Всички искат да им кажа Истината в света къде е. Истината може да я кажеш, но ти трябва да си я опитал. Ти сам трябва да разбереш дали това е Истина, или не.

Или говорите за Любовта. Че Любовта с дума не се казва! Туй, което вие разправяте за Любовта, то не е никаква Любов. Че сърцето горяло! Че сърцето гори, не показва Любовта... Аз казвам, че когато някой се запознае с Любовта, той става мълчалив, той няма време да говори, той не може да говори.

(2, с. 89)

СЕПТЕМВРИ

1 септември

Любовта изключва закона. Мойсей, който служеше на закона, не влезе в Обетованата земя.

(1, с. 166)

2 септември

Да се образува една група от трима души, чиито събрания да стават в 24 часа два пъти през седмицата – петък срещу събота и събота срещу неделя. Тези дни ще бъдат временно и после ще кажа окончателно в кои дни. На тези събрания ще се размишлява върху Любовта и ще се пожелае Божията Любов да протече през всички сърца... Трима души за групата на Любовта са достатъчни. Бог нали казва: „Аз съм Бог на Авраам, Исаак и Яков“ – трима души. В колко часа ще се молят хората, това са второстепенни и третостепенни въпроси.

(1, с. 138)

3 септември

Вярвайте в едно нещо: във вас имате една душа, която е излязла от Бога и е чиста. Искайте всички да сте чисти, както душата ви е чиста! Има нещо в човека, което не е опетнено. Душата е чиста. В сърцето са станали много погрешки, на него не може да разчитаме. Сърцето трябва да се чисти.

(3, с. 13)

4 септември

Хората са крайно обеднели – сърцата на хората са крайно изпосталели и човек минава в една нова фаза. Най-първо, сърцето е от друга еволюция, понеже сърцето на човека най-първо било каменно. Господ взел от минералите и създал на човека едно сърце, понеже областта, в която минавал, била опасна, че трябвало сърцето да бъде яко, да не се зарази този човек. Затова каменно сърце е имал. Оба-

че сега той е минал тази зона. При сегашните времена Бог решил да му даде не едно каменно сърце, но сърце, направено от фина материя – да стане по-отзивчив към страданията, които съществуват в живота. И казва: „В това сърце ще напиша закона Си.“ Този закон сега се пише. Тия страдания в света не са нищо друго, освен че писмото се пише, законът се пише.

(3, с. 20)

5 септември

Някои от вас говорят за окултна наука. Един ученик, който не знае какво отношение има между ума и сърцето и тялото, не може да научи окултната наука. Един ученик не може да бъде окултен ученик, ако не знае да се справи с една малка мъчнотия. Не може да бъде окултен ученик, ако не знае да се справи със сиромашията, с болестите.

(2, с. 235)

6 септември

Ако сегашните хора бяха на онази степен на развитие, каквато е проповядвал Христос, и ако между всички хора имаше това съзнание на справедливост, най-малко 95 на 100 от всички сегашни нещастия щяха да се избегнат. Но при сегашното положение, при сегашното развитие, ако имаме само щастие, ние щяхме да изгубим всичко. Ние страдаме външно, а печелим вътрешно. Следователно сегашните страдания и нещастия са една необходимост за вътрешното развитие на човека... Страданията са едно външно налягане, за да се роди сила вътре. Ако страданията не съществуваха като външно налягане, човек щеше да се лиши от тия вътрешни опитности.

(4, с. 350)

7 септември

За колко неща човек може да обича някого? Може да обича за три неща. В сегашния живот, както разбираме, може

да обичаш един човек, защото е здрав – излиза някаква магнетична сила от него, подвижен е; каквото захване, може да го свърши – работи. Можеш да обичаш някого, понеже има добро сърце – някаква особена топлина излиза от него, в обходата му има нещо хубаво. Някой човек, като го погледнеш в движенията – отвращава те. Някой човек има нещо в движенията, което привлича. То се дължи на чувствата на човека. Пък някого обичаш заради неговата мисъл. Тази мисъл се извява в лицето или в говора му.

(3, с. 17)

8 септември

Като размишляваш върху Любовта всеки ден, тя ще ти се разкрие. Това е вътрешен метод. Като схване човек вътрешните отношения, светът ще се разшири за него. Човек е като дете, което постепенно прохода в пътя си. Прибързване не може и да има, всичко – според възрастта. В Божествената наука прибърза-

ните работи никаква полза не принасят. Човек, който не е готов, е пълно шише, което трябва да се изпразни, за да му се налее ново питие.

(1, с. 135)

9 септември

Слънцето свети, топли и движи. Всички тела, които са топли, които са светли и които се движат, са живи тела. А всички тела, които потъмняват, които изгубват своята топлина и своето движение, умират. Следователно човек умира по единствената причина, понеже потъмнява, изгубва своята светлина, изгубва и своята топлина, изгубва и своето движение. И тогава умира. Та казвам: в знанието, като се учим, ние чрез знанието придобиваме светлина, която ни е потребна за живота.

(3, с. 28)

10 септември

Заминалите взимат голямо участие в живота на Земята. Една голяма част от

това, което става тук, се дължи на тях. Благодарение на заминалите в другия свят се поддържа интензивен живот на Земята. Благодарение на тяхната дейност ние издържаме, иначе бихме се обезсърчили при лошите условия. Те постоянно ни насърчават и казват: „Няма нищо.“ Заминалите ни правят много повече добрини, отколкото когато са били тук.

(1, с. 257)

11 септември

Ако един е лош и един е добър, къде е причината? Добрият човек ще посади нещо в сърцето си. Бог го благославя с доброто. Добрият има нещо посадено. Лошият нищо не е посадил. Следователно нещата растат по естествения път.

(3, с. 60)

12 септември

Единствената свобода, която човек има, то е в неговата мисъл, в неговите чувства, в неговите постъпки. Използвай-

те тази свобода! Вие сега се ограничавате. Казвате: „Човек не е свободен да мисли.“ Свободен е да мисли!

(2, с. 87)

13 септември

Не всяка молитва ще се изпълни. Ще се изпълни тази, която е по Волята Божия. А щом не е по Волята Божия, тя не се изпълнява и това е за добро. Да благодарим, че някои работи не стават по нашата воля! Ако всичко ставаше по нашата воля, ние щяхме да бъдем най-големите нещастници. Хората страдат, защото много работи стават по тяхна воля. Всички несполучливи работи, които стават в живота, са по волята на хората, а добрите работи, които стават, са по Божията воля.

(1, с. 64)

14 септември

Всеки от вас трябва да има по едно вълнено поясче за кръста, защото щом

започне да те боли кръстът, Любовта се е намалила с две единици. И най-после, вземи си едно вълнено шалче и вместо разни украшения, тури си едно вълнено шалче да си топлиш отзад шията. Укрепи си три позиции: краката (с вълнени чорапи), укрепя кръста, укрепя и шията.

(4, с. 253)

15 септември

Остави те Господ да страдаш. Казваш: „Защо ме остави да страдам?“ Защото радостта не може да се яви без дрехата на скръбта. Скръбта представя дрехата на радостта. В света гола радост не може да има, срамота е. Срамота е радостта гола да се яви, трябва да бъде облечена. Най-хубавата дреха, с която радостта може да се облече, е скръбта. Тя е хубавата копринена дреха. За скръбта, която ние имаме, причината е много малка – че някой, като е видял хубавата дреха на радостта, той я е бутнал; че като я е бутнал да я види каква е – образувало се е едно мал-

ко петно. То е скръбта. Радостта е много чиста и всяко побутване по нейната дреха трябва да се чисти – това е скръб.

(3, с. 33)

16 септември

Вие все още не вярвате, че Бог ви обича. И за това, че приемате Любовта Му в по-малка степен, сами сте си виновни. Аз се чудя на хората, като ги гледам как скърбят, когато Бог ги обича. Имаш ли скръб – дядо ти, баба ти са в теб и ти шепнат скръбта си. Повярвай, че Бог те обича, и веднага ще се насърчиш, ще се изправиш. Единственият, който има предвид благо то на всички същества, е Бог.

(1, с. 29)

17 септември

Според мене Вярата, Надеждата и Любовта, това са три велики връзки с реалността на Битието, на разумното Битие. И както човек е свързан с Вярата, Надеждата и Любовта, такъв ще стане.

(2, с. 122)

18 септември

Ти не можеш да се родиш добър, нито можеш да се родиш лош. Може да се родиш с предразположения добри и може да се родиш с предразположения лоши. Но ти не си нито лош, нито добър. Ти отпосле можеш да станеш – като действаш, като живееш, може да станеш добър или лош. Това е един резултат вече... Ти си роден да станеш музикант. Ти си роден с възможности на музикант, но не си – отсега трябва да станеш музикант... И добрият човек дълго време трябва да се учи, за да каже, че е добър.

(4, с. 61)

19 септември

В човека има четири неща, които според мен са неизменни и които всъщност съставляват човека. Те са: човешкият дух, човешката душа, човешкият ум и човешкото сърце. Те са постоянни неща, с които човек и на Земята, и на Небето, в онзи свят като съществува и като не същест-

вува – все с него вървят заедно. Това е човекът. Това са Божествените качества, които отличават човека... Когато говоря за духа, аз разбирам творчеството; когато говоря за душата, разбирам простора; когато говоря за ума, разбирам светлината; а когато говоря за сърцето, разбирам всички ония блага, които човек може да изпита. Човек има право да се стреми към тях, но трябва да бъде много внимателен.

(4, с. 88)

20 септември

Благото е вътре във вас. Да бъдете спокойни във вашия ум – каквото и да ви се случва, да гледате весело на работата. Каквото и да се случва във вашето сърце, пак да сте доволни. Каквото и да се случи във вашето тяло, пак да бъдете доволни. Заболи те кракът – ще видиш колко си умен. Заболи те сърцето – виж доколко си умен. Някое смущение в ума ти дойде – да видите какво знание имате.

(3, с. 10)

21 септември

„Това е живот вечен, да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога, и Христа, Когото си изпратил.“ Това е живот вечен, да познаем ония велики възможности на Любовта. Защото всичкото бъдеще, което иде, зависи от Любовта, която ще възприемем сега, която ще приложим не постарому. По стария начин вие сте я опитали. По нов начин ще я приложите, че тази Любов да я носите навсякъде във вас.

(3, с. 164)

Библиография:

1. Акордиране на човешката душа (архив на Б. Боев), т. 1 – София, 2008.
2. Обичайте и радвайте се (УС 1939/40) – София, 1997.
3. Най-лесното (МОК 1940/41) – София, 1998.
4. Постижимото (НБ 1933/34) – София, 1999.

ИЗГРЕВИ И ЗАЛЕЗИ НА СЛЪНЦЕТО

2011

			09 -	07.32	18.55
			10 -	07.33	18.53
			11 -	07.35	18.52
			12 -	07.36	18.50
			13 -	07.37	18.48
			14 -	07.38	18.47
			15 -	07.39	18.45
			16 -	07.40	18.44
			17 -	07.42	18.42
			18 -	07.43	18.40
			19 -	07.44	18.39
			20 -	07.45	18.37
			21 -	07.46	18.36
			22 -	07.48	18.34
			23 -	07.49	18.33
			24 -	07.50	18.31
			25 -	07.51	18.30
			26 -	07.52	18.28
			27 -	07.54	18.27
			28 -	07.55	18.25
			29 -	07.55	18.24
			30 -	<u>06.57</u>	<u>17.23</u>
			31 -	06.59	17.21

септември

22 -	07.13	19.25
23 -	07.14	19.23
24 -	07.16	19.21
25 -	07.17	19.20
26 -	07.18	19.18
27 -	07.19	19.16
28 -	07.20	19.14
29 -	07.21	19.12
30 -	07.22	19.11

октомври

01 -	07.23	19.09
02 -	07.24	19.07
03 -	07.25	19.05
04 -	07.27	19.04
05 -	07.28	19.02
06 -	07.29	19.00
07 -	07.30	18.59
08 -	07.31	18.57

ноември			25 - 07.30	16.57
01 - 07.00	17.20	26 - 07.31	16.56	
02 - 07.01	17.19	27 - 07.32	16.56	
03 - 07.02	17.17	28 - 07.33	16.55	
04 - 07.04	17.16	29 - 07.34	16.55	
05 - 07.05	17.15	30 - 07.36	16.54	
06 - 07.06	17.14			
07 - 07.08	17.13	декември		
08 - 07.09	17.11	01 - 07.37	16.54	
09 - 07.10	17.10	02 - 07.38	16.54	
10 - 07.11	17.09	03 - 07.39	16.54	
11 - 07.13	17.08	04 - 07.40	16.53	
12 - 07.14	17.07	05 - 07.41	16.53	
13 - 07.15	17.06	06 - 07.42	16.53	
14 - 07.16	17.05	07 - 07.43	16.53	
15 - 07.18	17.04	08 - 07.44	16.53	
16 - 07.19	17.03	09 - 07.45	16.53	
17 - 07.20	17.02	10 - 07.46	16.53	
18 - 07.21	17.02	11 - 07.46	16.53	
19 - 07.23	17.01	12 - 07.47	16.53	
20 - 07.24	17.00	13 - 07.48	16.53	
21 - 07.25	16.59	14 - 07.49	16.53	
22 - 07.26	16.59	15 - 07.50	16.53	
23 - 07.28	16.58	16 - 07.50	16.54	
24 - 07.29	16.57	17 - 07.51	16.54	

18	-	07.52	16.54	08	-	07.57	17.10
19	-	07.52	16.55	09	-	07.57	17.11
20	-	07.53	16.55	10	-	07.56	17.12
21	-	07.53	16.56	11	-	07.56	17.13
22	-	07.54	16.56	12	-	07.56	17.14
23	-	07.54	16.57	13	-	07.55	17.15
24	-	07.55	16.57	14	-	07.55	17.16
25	-	07.55	16.58	15	-	07.55	17.17
26	-	07.56	16.58	16	-	07.54	17.19
27	-	07.56	16.59	17	-	07.54	17.20
28	-	07.56	17.00	18	-	07.53	17.21
29	-	07.57	17.01	19	-	07.53	17.22
30	-	07.57	17.01	20	-	07.52	17.23
31	-	07.57	17.02	21	-	07.51	17.25

2012

януари

01	-	07.57	17.03	22	-	07.51	17.26
02	-	07.57	17.04	23	-	07.50	17.27
03	-	07.57	17.05	24	-	07.49	17.28
04	-	07.57	17.06	25	-	07.48	17.30
05	-	07.57	17.07	26	-	07.48	17.31
06	-	07.57	17.08	27	-	07.47	17.32
07	-	07.57	17.09	28	-	07.46	17.34
				29	-	07.45	17.35
				30	-	07.44	17.36
				31	-	07.43	17.38

	февруари		25 -	07.10	18.10
01 -	07.42	17.39	26 -	07.08	18.11
02 -	07.41	17.40	27 -	07.07	18.13
03 -	07.40	17.42	28 -	07.05	18.14
04 -	07.39	17.43	29 -	07.04	18.15
05 -	07.38	17.44			
06 -	07.36	17.46	март		
07 -	07.35	17.47	01 -	07.02	18.16
08 -	07.34	17.48	02 -	07.00	18.18
09 -	07.33	17.49	03 -	06.59	18.19
10 -	07.31	17.51	04 -	06.57	18.20
11 -	07.30	17.52	05 -	06.55	18.21
12 -	07.29	17.53	06 -	06.54	18.23
13 -	07.28	17.55	07 -	06.52	18.24
14 -	07.26	17.56	08 -	06.50	18.25
15 -	07.25	17.57	09 -	06.49	18.26
16 -	07.23	18.59	10 -	06.47	18.27
17 -	07.22	18.00	11 -	06.45	18.29
18 -	07.21	18.01	12 -	06.44	18.30
19 -	07.19	18.03	13 -	06.42	18.31
20 -	07.18	18.04	14 -	06.40	18.32
21 -	07.16	18.05	15 -	06.38	18.33
22 -	07.15	18.06	16 -	06.37	18.34
23 -	07.13	18.08	17 -	06.35	18.36
24 -	07.12	18.09	18 -	06.33	18.37

			септември		
09	-	06.27	20.37		
10	-	06.28	20.35	01	- 06.52 20.01
11	-	06.29	20.34	02	- 06.53 19.59
12	-	06.30	20.32	03	- 06.54 19.57
13	-	06.31	20.31	04	- 06.55 19.56
14	-	06.32	20.30	05	- 06.56 19.54
15	-	06.33	20.28	06	- 06.57 19.52
16	-	06.34	20.27	07	- 06.58 19.50
17	-	06.35	20.25	08	- 06.59 19.49
18	-	06.37	20.24	09	- 07.00 19.47
19	-	06.38	20.22	10	- 07.01 19.45
20	-	06.39	20.20	11	- 07.02 19.43
21	-	06.40	20.19	12	- 07.03 19.41
22	-	06.41	20.17	13	- 07.04 19.40
23	-	06.42	20.16	14	- 07.06 19.38
24	-	06.43	20.14	15	- 07.07 19.36
25	-	06.44	20.12	16	- 07.08 19.34
26	-	06.45	20.11	17	- 07.09 19.33
27	-	06.46	20.09	18	- 07.10 19.31
28	-	06.47	20.07	19	- 07.11 19.29
29	-	06.48	20.06	20	- 07.12 19.27
30	-	06.49	20.04	21	- 07.13 19.25
31	-	06.51	20.02	22	- 07.14 19.24

*Моментите са дадени за София по Източноевропейско време с корекция за **лятно гражданско време**.*

ВЛИЗАНЕ НА СЛЪНЦЕТО В ЗОДИАКАЛНИТЕ ЗНАЦИ

2011 година

Везни	23 Септември	12.06
Скорпион	23 Октомври	21.31
Стрелец	22 Ноември	18.09
Козирог	22 Декември	7.31

2012 година

Водолей	20 Януари	18.11
Риби	19 Февруари	8.19
Овен	20 Март	7.16
Телец	19 Април	19.13
Близнаци	20 Май	19.17
Рак	21 Юни	2.10
Лъв	22 Юли	13.02
Дева	22 Август	20.08

*Моментите са дадени за София по Източноевропейско време с корекция за **лятно гражданско време** от 22.09. до 28.10.2011 и от 25.03. до 22.09.2012 г. вкл.*

ФАЗИ НА ЛУНАТА

Новолуния

2011 година

27.09.	4° 00' Везни	14.10
26.10.	3° 03' Скорпион	22.57
26.11.	2° 37' Стрелец	08.11
24.12.	2° 34' Козирог	20.08

2012 година

23.01.	2° 42' Водолей	9.40
22.02.	2° 42' Риби	0.36
22.03.	2° 22' Овен	16.38
21.04.	1° 35' Телец	10.20
21.05.	0° 21' Близнаци	2.48
19.06.	28° 43' Близнаци	18.03
19.07.	28° 55' Рак	7.25
17.08.	25° 08' Лъв	18.55
16.09.	23° 37' Дева	5.12

ПЪЛНОЛУНИЯ

2011 ГОДИНА

12.10.	18° 24' Овен	5.07
10.11.	18° 05' Телец	22.17
10.12	18° 11' Близнаци	16.37

2012 ГОДИНА

09.01.	18° 26' Рак	9.31
07.02.	18° 32' Лъв	23.55
08.03.	18° 13' Дева	11.41
06.04.	17° 23' Везни	22.20
06.05.	16° 01' Скорпион	6.36
04.06.	14° 14' Стрелец	14.03
03.07.	12° 14' Козирог	21.53
02.08.	10° 15' Водолей	6.29
31.08.	8° 34' Риби	16.59

*Моментите са дадени за София по Източноевропейско време с корекция за **лятно гражданско време** от 22.09. до 28.10.2011 и от 25.03. до 22.09.2012 г. вкл.*

**ГЕОГРАФСКИ КООРДИНАТИ НА НЯКОИ ОТ ГО-
ЛЕМИТЕ ГРАДОВЕ В БЪЛГАРИЯ**

Град	с.ш.	и.д.	кор.
Айтос	42° 42′	27° 15′	-16
Балчик	43° 24′	28° 10′	-19
Благоевград	42° 01′	23° 05′	+1
Бургас	42° 30′	27° 29′	-17
Варна	43° 12′	27° 55′	-18
В. Търново	43° 04′	25° 39′	-9
Видин	44° 00′	22° 50′	+2
Враца	43° 12′	23° 33′	-1
Габрово	42° 52′	25° 19′	-8
Димитровград	42° 03′	25° 34′	-9
Добрич	43° 34′	27° 51′	-18
Дупница	42° 27′	23° 12′	0
Елхово	42° 10′	26° 34′	-13
Каварна	43° 25′	28° 20′	-20
Карлово	42° 38′	24° 49′	-6
Костенец	42° 17′	23° 51′	-2
Кюстендил	42° 16′	22° 40′	+3
Ловеч	43° 10′	25° 10′	-7
Монтана	43° 25′	23° 11′	0
Нова Загора	42° 48′	26° 01′	-11

Нови пазар	43° 20′	27° 12′	-16
Пазарджик	42° 10′	24° 20′	-4
Плевен	43° 25′	24° 40′	-5
Пловдив	42° 10′	24° 30′	-6
Разград	43° 31′	26° 33′	-13
Русе	43° 50′	25° 59′	-11
Сандански	42° 35′	23° 16′	0
Свиленград	41° 45′	26° 14′	-12
Свищов	43° 36′	25° 22′	-8
Силистра	44° 06′	27° 17′	-16
Сливен	42° 40′	26° 19′	-12
Смолян	41° 34′	24° 42′	-6
София	42° 40′	23° 18′	0
Стара Загора	42° 25′	25° 37′	-9
Тутракан	44° 02′	26° 40′	-13
Търговище	43° 14′	26° 37′	-13
Хасково	42° 00′	25° 50′	-10
Чепеларе	41° 41′	24° 41′	-6
Шабла	43° 32′	28° 32′	-21
Шумен	43° 17′	26° 55′	-14
Ямбол	42° 28′	26° 30′	-13

МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 2011–2012

Съставител *Росица Иванова*
Редактор *Спаска Миховска*
Константин Златев
Предпечат *Иван Джеджев*

Издателство „Бяло Братство“
София 1113, кв. „Изгрев“
ул. „Ген. Щерю Атанасов“ №6
тел. 0897 847 643

www.bialobratstvo.info
www.bialobratstvo.org

Цена 3.00 лв.